

LIBER QUARTUS ESDRÆ.

CAPUT PRIMUM.

Mittitur Esdras a Domino inuito ingratu
Judeis exhibitu benedictio exprobratur.

1. Liber Esdræ propheta secundas, filii Sarei, filii Azari, filii Helch, filii Sadane, filii Sadoch, filii Phioes, filii Heli, filii Amerie, filii Asiel, filii Marimoth, filii Ama, filii Ozia, filii Borth, filii Abisai, filii Phinees, filii Eleazar.
2. Filii Aaron ex tribu Levi, qui fuit captivus in regione Modorum, in regno Artaxerxis regis Persarum.
3. Et factum est verbum Domini ad me, dicens :
4. Vade, et nuncia populo meo factorem iusurum, et filiis eorum iniquitates, quas in me adimsent, ut nuntient filiis filiorum :
5. Quia peccata parentum ipsorum in illis cœverunt. Obliti enim mei sacrificaverunt tibi alienis.
6. Nonne ego eduxi eos de terra Ægypti de domo servitutis? Ipsi autem irritaverunt me, et consilia mea spreverunt.
7. Tu autem excede eorum captivitas tui, et projice omnia mala super illos; quoniam non obediunt legi mee. Populus autem est indiscipulatus.
8. Usquequo ego sustinebo, quibus tanta benedictio costat?
9. Reges multos propter eos subverti, Pharaonem cum pueris suis, et omnem exercitum eius percussit.
10. Omnes gentes a facie eorum perdidit, et in Orientem circumviciniam diuturnam populos Tyri et Sidonis dissipavit, et omnes adversarios eorum interfecit.
11. Tu vero loquere ad eos; dicens : Hæc dicit Dominus :
12. Nonne ego vos per mare transmeavi, et plateas vestras initio munias exhibui; dicens vobis dedi Moysen et Aaron sacerdotem.
13. Lucem vobis per columnam ignis præstiti, et magna mirabilia feci in vobis; vos autem mei obliti estis, dicit Dominus.
14. Hæc dicit Dominus omnipotens : Coturnix vobis in signo fuit, castra vobis ad latium dedi, et illic murmurastis.
15. Et non triumphastis in nomine meo de perditione inimicorum vestrorum, sed adhuc nunc usque murmurastis.
16. Ubi sunt beneficia quæ præstiti vobis? Nonne in deserto cum esuriretis, proclamasti ad me,

17. Dicentes: Ut quid nos in deserto istud addixisti interdicere nos, melius nobis fuerat servire Ægyptiis, quam mori in deserto hoc.
18. Ego dolui gemitus vestros, et dedi vobis manna in escam. Panem angelorum manducastis.
19. Nonne cum sitiretis, petram excidi, et fluxerunt aque in saturitate? Propter astus foliis arborum vos lesi.
20. Divisi vobis terras pingues: Chammos, et Therezcos, et Philistæos a facie vestra projeci: quid faciam vobis adhuc, dicit Dominus?
21. Hæc dicit Dominus omnipotens: In deserto cum essetis in flumine Amorrhæos sitentes, et blasphemantes nomen meum.
22. Non ignem vobis pro blasphemis dedi, sed mitens lignum in aquam, dulces feci flumem.
23. Quid tibi faciam, Jacob? Noluit obediendo Juda. Transternam me ad alias gentes, et dabo eis nomen meum, ut custodiant legitima mea.
24. Quoniam me dereliquistis, et ego vos derelinquam. Petiolibus vobis a me misericordiam, non miserhor.
25. Quando invocabitis me, ego non exaudiam vos. Maculasti enim manus vestras sanguine, et pedes vestri impigri sunt ad committenda homicidia.
26. Non quasi me dereliquistis, sed vos ipsi; dicit Dominus.
27. Hæc dicit Dominus omnipotens: Nonne ego vos rogavi, ut pater filios, et ut mater filias, et ut matrix parvulos ego?
28. Ut essetis mihi in populum, et ego vobis in Deum, et vos mihi in filios, et ego vobis in patrem.
29. Ita vos collegi ut gallina pullos suos sub alas suas. Modo autem quid faciam vobis? Projiciam vos a facie mea.
30. Oblationem cum mihi attuleritis, avertam faciem meam a vobis. Dies enim festos vestros, et noemenas, et circumcisiones repudiavi.
31. Ego misi pueros meos prophetas ad vos, quos acceptos interfecistis, et lanistas corpora eorum, quorum sanguinem exquiram, dicit Dominus.
32. Hæc dicit Dominus omnipotens: Dominus vestra decreta est: Projiciam vos sicut ventis stipulam.
33. Et filii procreationem non facient: quoniam mandatum meum neglexerunt, et quod malum est coram me fecerunt.
34. Tradam domos vestras populo veleni: qui me non audientes credant:

- quibus signa non ostendi, facient quæ præcipi, et de monumentis educant filios, quoniam cognovi nomen meum in Israel.
16. Et rosuscitabo mortuos de locis suis, et de monumentis educam filios, quoniam cognovi nomen meum in Israel.
  17. Noli timere, mater filiorum: quoniam te elegi, dicit Dominus.
  18. Mittam tibi adiutorium pueros meos Isaiam et Jeremiam, ad quorum consilium sanctificavi et paravi tibi arbores duodecim gravatas variis fructibus.
  19. Et tibi domos fluentes lac et mel, et montes immensos septem habentes rosam et lilium, in quibus gaudio implebo filios tuos.
  20. Vidam iusticiam, pupillo judica, egeni da, orphanum tuare, nudum vesti.
  21. Contractum et debilem curam, claudum irridente noli, tulere curam, et cœcum ad visionem claritatis meae admittite.
  22. Senem et juvenem intra muros tuos serva.
  23. Mortuos ubi invenieris, signans commenda sepulcro, et dabo tibi primam sessionem in resurrectione mea.
  24. Pansa et quiesco, populus meus, quia veniet requies tua.
  25. Natrix bona nati filios tuos, confirma pedes eorum.
  26. Servus quos tibi dedi, nemo ex eis interiet, eos ego enim requiram de numero tuo.
  27. Noli fatigari. Cum enim venerit dies pressura et angustia, alii plorabunt, et tristes erunt: tu autem habitabis et copiosa eris.
  28. Zelabunt gentes, et nil adversus te poterunt, dicit Dominus.
  29. Manus mee tegent te, ne filii tui gehennam videant.
  30. Jucundare, mater, cum filiis tuis, quia ego te eripiam, dicit Dominus.
  31. Filios tuos dormientes memorare, quoniam ego eos educam de lateribus terræ, et misericordiam cum illis faciam: quoniam misericors sum, dicit Dominus omnipotens.
  32. Ampliciter natos tuos usque dam venio, et præstem illis misericordiam: quoniam exuberant fontes mei, et gratia mea non deficit.
  33. Ego Esdras præceptum accipi a Domino in monte Oreb, ut irem ad Israel: ad quos cum venirem, reprobarerunt me, et respuerunt mandata Domini:
  34. Ideoque vobis dico gentes quæ auditis, et intelligitis: Espectate pastorem vestrum, requiem miseritatis dabit vobis: quoniam in proximo est ille, qui in fine sæculi adventet.
  35. Parati estote ad premia regni, quia lux perpetua lucebit vobis per æternum temporis.
  36. Fugite umbraem securi hujus: accipite iugum duntaxat gentis vestre. Ego testor palam salvatorem meum.
  37. Commendatum donum accipite et iucundamini, gratias agentes ei qui vos ad celestia regna vocavit.
  38. Surgite et estote et videte numerum signatorum in convivio Domini.

CAPUT III.

Synagoga sub figura matris revocatur a matris suis ad vitam restitorem.

1. Hæc dicit Dominus: Ego eduxi populum istum de servitute, quibus mandata dedi per pueros meos prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerant mea consilia.
2. Mater quæ eos generavit, dicit illis: Ite, filii, quia ego vobis a derelicta.
3. Educavi vos cum lactia, et amisi vos cum lacte et tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo vestro, et quod malum est coram eo fecistis.
4. Modo autem quid faciam vobis? Ego vidua sum et derelicta: Ite, filii, et petite a Domino misericordiam:
5. Ego autem te, pater, testem invoeco super matrem filiorum, qui noluerunt testamentum meum servare.
6. Ut des eis confusionem, et matrem eorum in direptionem, ne generatio eorum fiat.
7. Dispergantur in gentes nomina eorum, deleantur a terra: quoniam spreverunt sacramentum meum.
8. Ve tibi Assur, qui abscondis iniquos penes te. Gens mala, memorare quid fecerim Sodomam et Gomorrhiam.
9. Quorum terra jacet in niveis glaciis et ageribus cinerum: sic dabo eos qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens.
10. Hæc dicit Dominus ad Esdras: Nuncia populo meo, quoniam dabo eis regnum Jerusalem, quod daturus eram Israel.
11. Et sumam mihi gloriam filiorum, et dabo eis tabernacula eterna, quæ preparaveram illis.
12. Lignum vite erit illis in odore unguentis, et non laborabunt, neque fatigabuntur.
13. Ite, et accipietis. Rogate vobis dies paucos, ut immoretur. Jam paratum est vobis regnum: vigilate.
14. Testare eolum et terram. Contrivi enim malum, et creavi bonum, quia vivo ego, dicit Dominus.
15. Mater amplectere filios tuos, educa illos cum lactia. Sicut columba confirma pedes eorum: quoniam te elegi, dicit Dominus.

39. Qui se de umbra seculi transtulerunt, splendidus tamen a Domino acceperunt.

40. Recipite, Sion, numerum tuum, et conculcite candidatus tuos qui legem Domini compleverunt.

41. Filiorum tuorum, quos optabas, plenus est numerus. Roga imperium Domini, et sanctificabo populum tuum qui vocatus est ab initio.

42. Ego Esdras vidi in monte Sion turram magnam, quam numerare non potui, et omnes cantibus collaudabant Dominum.

43. Et in medio coram erat juvenis statura celsus, eminentior omnibus illis, et singulis eorum capillis imponebat coronas, et magis exaltabatur: Ego autem miraculo tesauri.

44. Tunc interrogavi angelum, et dixi: Qui sunt hi, Domine?

45. Qui respondens, dixit mihi: Hi sunt qui mortalem tunicam deposuerunt, et immortalis sumptum, et confessi sunt nomen Dei: Modo coronantur, et accipiunt palmas.

46. Et dixi angelo: Ite juvenis, quis est, qui eis coronas imponit, et palmas in manus tradit?

47. Et respondens, dixit mihi: Ipse est filius Dei, quem in saeculo confecti sunt, ego autem magnificare eos cepi, qui fortiori pro nomine Domini steterunt.

48. Tunc dixit mihi angelus: Vade, annuntia populo meo, quia, et quanta mirabilia Dominus Dei vidisti.

CAPUT III.

In omnibus Adae posteris, et maxime in Genibus infidelibus, abundat malitia.

1. Anno trigesimo ruinae civitatis, eram in Babylone; et conturbatus sum super cubiculo meo recumbens, et cogitationes meae ascendebant super cor meum:

2. Quoniam vidi desertionem Sion, et abundantiam eorum qui habitabant in Babylone;

3. Et ventilatus est spiritus meus valde, et cepi loqui ad Allisimum verba timorata.

4. Et dixi: O dominator Domine, tu dixisti ab initio quomodo plantasti terram, et hoc solus, et imperasti populo.

5. Et dedisti Adam corpus mortuum: sed et ipsum figuratum manuum tuarum erant, et insubstanti in eis spiritum vitae, et factus est vivens coram te.

6. Et indixisti eum in paradiso, quem plantaverat dextera tua, antequam terra adveniret.

7. Et huic mandasti diligere viam tuam, et praeverti eam, et statim institui in eo mortem: et in nationibus ejus, et matris suae gentes, et tribus, et populi, et cognationes, quarum non est numerus.

8. Et ambulavit unaqueque gens in voluntate sua, et mira agebant coram te, et spernebant praecepta tua.

9. Iterum autem in tempore indixisti

dilectum super inhabitantes saeculum, et perdidisti eos.

10. Et factum est in unoquoque eorum, sicut Adae mori, sic his divitum.

11. Dereliquisti autem unum ex his Noe cum domo sua, et ex eo justi omnes.

12. Et factum est, cum copiosset multiplicari, qui habitabant super terram, et multiplicaverunt filios, et populos, et gentes multas: et emperavit iterato impietatem facere plus quam priores.

13. Et factum est cum iniquitatem facerent coram te, elegisti tibi virum ex his, cui nomen erat Abraham.

14. Et dilexisti eum, et demonstrasti ei soli voluntatem tuam:

15. Et deposuisti ei testamentum aeternum, et dixisti ei et non unquam derelinques semen eius. Et dedisti ei Isaac et Isaac dedisti Jacob et Esau.

16. Et segregasti tibi Jacob, Esau autem se parasti. Et factus est Jacob in multitudine magna.

17. Et factum est cum odaceres semen ejus ex Aegypto, addixisti super montem Sina.

18. Et inclinasti colos, et statuisti terram, et commovisti orbem, et tremere fecisti abyssos, et conturbasti saeculum.

19. Et transiit gloria tua portas tuas, ignis, et terra motus, et spiritus, et gelu, et dares semini Jacob legem, et generationi Israel diligentiam.

20. Et non abstulisti ab eis cor malignum, ut faceret lex tua in eis fractam.

21. Cor enim malignum bajulans primus Adam, transgressus et victus est, sed et omnes qui de eo nati sunt.

22. Et facta est permanens infirmitas, et lex cum corde populi, cum malignitate radicis et discessit quod bonum est: et mansit malignum.

23. Et transierunt tempora, et finitii sunt anni: et suscitasti tibi servum nomine David.

24. Et dixisti ei edificare civitatem nominis tui, et offerre tibi in eadem tuis et oblationes.

25. Et factum est hoc annis mollis, et deliquerunt qui habitabant civitatem:

26. In omnibus facientes sicut fecit Adam et omnes gentes ejus: Uturbant enim et ipsi corde maligno.

27. Et tradidisti civitatem tuam in manibus inimicorum tuorum.

28. Nuncipid meliora faciunt qui habitant Babylone? Et propter hoc dominabitur Sion?

29. Factum est cum venissem hoc et vidissem impietates, quarum non est numerus: et delinquentes multos vidi animas tuae, hoc trigesimo anno, et excessit cor meum:

30. Quoniam vidi quomodo sustines oos peccantes, et pepercisti impie agnitionibus, et perdidisti populum tuum, et concertasti inimicos tuos, et non significasti.

31. Nihil memini quomodo debeat derelinqui via haec. Numquid meliora fecit Babylon quam Sion?

et faciamus ad mare bellum, ut recedat coram nobis: et faciamus nobis alias sylvas.

15. Et similiter ductus maris et ipsi cogitaverunt cogitationem, et dixerunt: Venite ascendentes, debellemus sylvas campi, ut et ibi consummemus nobiscum: Ipsi aliam regionem.

16. Et factus est cogitatus sylvae in vanum: venit enim ignis, et consumpsit eam.

17. Similiter et cogitatus ductum maris: stetit enim arena, et prohibuit eos.

18. Si enim esses iudex horum, quem inciperes justificare, aut quem condemnare?

19. Et respondit et dixi: Alique vanam cogitationem cogitaverunt, terra enim data est sylvae, et mari locus portare ductus suos.

20. Et respondit ad me et dixi: Bene tu iudicasti, et quare non iudicasti tibi melius?

21. Quemadmodum enim terra sylvae data est, et mare fluctibus suis: sic qui super terram inhabitant, quis super terram intelligere solummodo possunt: et qui super caelos, quis super altitudinem caelorum.

22. Et respondi et dixi: Deprecor te, Domine, ut mihi detur sensus intelligendi.

23. Non enim volui interrogare de superioribus tuis, sed de his qui pertranseunt pro nos quolibet, propter quod Israel datus in opprobrium gentibus; quem dilexisti populum, datus est tribus impiis, et lex patrum nostrorum in interitum deducta est, et dispositiones scriptae nusquam sunt.

24. De quibus mihi si ratiocinaveris unam ex his, et ego tibi demonstrabo viam quam desideras videre, et docebo, unde sit cor malignum.

5. Et dixi: Loquere, Domine meus. Et dixi ad me: Vade, pondera mihi ignis pondus, aut mensura mihi statum venti, aut revoca mihi diem quem preterii.

6. Et respondi, et dixi: Quis natorem poterit facere, ut me interroges de his?

7. Et dixi ad me: Si essem interrogans te, dicens: Quante habitabitiones sunt in corde maris, aut quante vene sunt in principio abyssi, aut quante vene sunt super firmamentum, aut qui sunt exitus paradisi?

8. Dicores mihi fortassis, in abyssum non descendi, neque in infernum adhuc, neque in celum unquam ascendi.

9. Nunc autem non interrogavi te, nisi de igne, et vento, et die per quem transiit, et a quibus separari non potes: et non respondi mihi de eis.

10. Et dixi mihi: In que tua sunt tecum coadolescencia, non potes cognoscere.

11. Et quomodo poterit vas tuum capere Allisimum viam; et iam exteriori corrupto saeculo intelligere corruptio-nem evidentem in facie mea?

12. Et dixi tibi: Melius erat nos non esse quam adhuc viventes vivere in impietibus, et pati, et non intelligere de qua re.

13. Et respondi ad me et dixi: Profiteboris profectus sum ad sylvam lignorum campi, et cogitaverunt cogitationem.

14. Et dixerunt: Venite et caemus,

et faciamus ad mare bellum, ut recedat coram nobis: et faciamus nobis alias sylvas.

15. Et similiter ductus maris et ipsi cogitaverunt cogitationem, et dixerunt: Venite ascendentes, debellemus sylvas campi, ut et ibi consummemus nobiscum: Ipsi aliam regionem.

16. Et factus est cogitatus sylvae in vanum: venit enim ignis, et consumpsit eam.

17. Similiter et cogitatus ductum maris: stetit enim arena, et prohibuit eos.

18. Si enim esses iudex horum, quem inciperes justificare, aut quem condemnare?

19. Et respondi et dixi: Alique vanam cogitationem cogitaverunt, terra enim data est sylvae, et mari locus portare ductus suos.

20. Et respondit ad me et dixi: Bene tu iudicasti, et quare non iudicasti tibi melius?

21. Quemadmodum enim terra sylvae data est, et mare fluctibus suis: sic qui super terram inhabitant, quis super terram intelligere solummodo possunt: et qui super caelos, quis super altitudinem caelorum.

22. Et respondi et dixi: Deprecor te, Domine, ut mihi detur sensus intelligendi.

23. Non enim volui interrogare de superioribus tuis, sed de his qui pertranseunt pro nos quolibet, propter quod Israel datus in opprobrium gentibus; quem dilexisti populum, datus est tribus impiis, et lex patrum nostrorum in interitum deducta est, et dispositiones scriptae nusquam sunt.

24. De quibus mihi si ratiocinaveris unam ex his, et ego tibi demonstrabo viam quam desideras videre, et docebo, unde sit cor malignum.

5. Et dixi: Loquere, Domine meus. Et dixi ad me: Vade, pondera mihi ignis pondus, aut mensura mihi statum venti, aut revoca mihi diem quem preterii.

6. Et respondi, et dixi: Quis natorem poterit facere, ut me interroges de his?

7. Et dixi ad me: Si essem interrogans te, dicens: Quante habitabitiones sunt in corde maris, aut quante vene sunt in principio abyssi, aut quante vene sunt super firmamentum, aut qui sunt exitus paradisi?

8. Dicores mihi fortassis, in abyssum non descendi, neque in infernum adhuc, neque in celum unquam ascendi.

9. Nunc autem non interrogavi te, nisi de igne, et vento, et die per quem transiit, et a quibus separari non potes: et non respondi mihi de eis.

10. Et dixi mihi: In que tua sunt tecum coadolescencia, non potes cognoscere.

11. Et quomodo poterit vas tuum capere Allisimum viam; et iam exteriori corrupto saeculo intelligere corruptio-nem evidentem in facie mea?

12. Et dixi tibi: Melius erat nos non esse quam adhuc viventes vivere in impietibus, et pati, et non intelligere de qua re.

13. Et respondi ad me et dixi: Profiteboris profectus sum ad sylvam lignorum campi, et cogitaverunt cogitationem.

14. Et dixerunt: Venite et caemus,

CAPUT IV.

Retardatur erroris scrutatoris presumptio, adductis variis similitudinibus.

1. Et respondit ad me angelus, qui missus est ad me, cui nomen Urici.

2. Et dixit mihi: Excedens excessit cor tuum in saeculo hoc, et comprehendere cogites viam Allisimi.

3. Et dixi: Ita Domine meus; et respondit mihi, et dixit: Tres vias missus sum ostendere tibi, et tres similitudines proponere coram te.

4. De quibus mihi si ratiocinaveris unam ex his, et ego tibi demonstrabo viam quam desideras videre, et docebo, unde sit cor malignum.

5. Et dixi: Loquere, Domine meus. Et dixi ad me: Vade, pondera mihi ignis pondus, aut mensura mihi statum venti, aut revoca mihi diem quem preterii.

6. Et respondi, et dixi: Quis natorem poterit facere, ut me interroges de his?

7. Et dixi ad me: Si essem interrogans te, dicens: Quante habitabitiones sunt in corde maris, aut quante vene sunt in principio abyssi, aut quante vene sunt super firmamentum, aut qui sunt exitus paradisi?

8. Dicores mihi fortassis, in abyssum non descendi, neque in infernum adhuc, neque in celum unquam ascendi.

9. Nunc autem non interrogavi te, nisi de igne, et vento, et die per quem transiit, et a quibus separari non potes: et non respondi mihi de eis.

10. Et dixi mihi: In que tua sunt tecum coadolescencia, non potes cognoscere.

11. Et quomodo poterit vas tuum capere Allisimum viam; et iam exteriori corrupto saeculo intelligere corruptio-nem evidentem in facie mea?

12. Et dixi tibi: Melius erat nos non esse quam adhuc viventes vivere in impietibus, et pati, et non intelligere de qua re.

13. Et respondi ad me et dixi: Profiteboris profectus sum ad sylvam lignorum campi, et cogitaverunt cogitationem.

14. Et dixerunt: Venite et caemus,

et faciamus ad mare bellum, ut recedat coram nobis: et faciamus nobis alias sylvas.

15. Et similiter ductus maris et ipsi cogitaverunt cogitationem, et dixerunt: Venite ascendentes, debellemus sylvas campi, ut et ibi consummemus nobiscum: Ipsi aliam regionem.

16. Et factus est cogitatus sylvae in vanum: venit enim ignis, et consumpsit eam.

17. Similiter et cogitatus ductum maris: stetit enim arena, et prohibuit eos.

18. Si enim esses iudex horum, quem inciperes justificare, aut quem condemnare?

19. Et respondi et dixi: Alique vanam cogitationem cogitaverunt, terra enim data est sylvae, et mari locus portare ductus suos.

20. Et respondit ad me et dixi: Bene tu iudicasti, et quare non iudicasti tibi melius?

21. Quemadmodum enim terra sylvae data est, et mare fluctibus suis: sic qui super terram inhabitant, quis super terram intelligere solummodo possunt: et qui super caelos, quis super altitudinem caelorum.

22. Et respondi et dixi: Deprecor te, Domine, ut mihi detur sensus intelligendi.

23. Non enim volui interrogare de superioribus tuis, sed de his qui pertranseunt pro nos quolibet, propter quod Israel datus in opprobrium gentibus; quem dilexisti populum, datus est tribus impiis, et lex patrum nostrorum in interitum deducta est, et dispositiones scriptae nusquam sunt.

24. De quibus mihi si ratiocinaveris unam ex his, et ego tibi demonstrabo viam quam desideras videre, et docebo, unde sit cor malignum.

5. Et dixi: Loquere, Domine meus. Et dixi ad me: Vade, pondera mihi ignis pondus, aut mensura mihi statum venti, aut revoca mihi diem quem preterii.

6. Et respondi, et dixi: Quis natorem poterit facere, ut me interroges de his?

7. Et dixi ad me: Si essem interrogans te, dicens: Quante habitabitiones sunt in corde maris, aut quante vene sunt in principio abyssi, aut quante vene sunt super firmamentum, aut qui sunt exitus paradisi?

8. Dicores mihi fortassis, in abyssum non descendi, neque in infernum adhuc, neque in celum unquam ascendi.

9. Nunc autem non interrogavi te, nisi de igne, et vento, et die per quem transiit, et a quibus separari non potes: et non respondi mihi de eis.

10. Et dixi mihi: In que tua sunt tecum coadolescencia, non potes cognoscere.

11. Et quomodo poterit vas tuum capere Allisimum viam; et iam exteriori corrupto saeculo intelligere corruptio-nem evidentem in facie mea?

12. Et dixi tibi: Melius erat nos non esse quam adhuc viventes vivere in impietibus, et pati, et non intelligere de qua re.

13. Et respondi ad me et dixi: Profiteboris profectus sum ad sylvam lignorum campi, et cogitaverunt cogitationem.

14. Et dixerunt: Venite et caemus,

32. Quando secata fuerit spica, quatenus tibi dicere, de vita autem tua non sum missus dicere tibi, sed nescio.

33. Et respondi, et dixi: Quomodo autem quando facit? Quare modici et mali anni nostri?

34. Et respondit ad me, et dixit mihi: Non festines tu super Altissimum. Tu enim excessus tuis multus.

35. Nonne de his interrogaverunt anime iustorum in promptuariis suis, dicentes: Uroquo spero sic? et quando veniet locus aree mercedis nostræ?

36. Et respondi ad eos Ieremias et chazbubus, et dixi: Quando impletus fuerit numerus seminum in vobis, quoniam in statera ponderavit seculum.

37. Et mensura mensuravit tempora, et numero numeravit tempora, et non commovit, nec excitavit usque dum impleatur predicta mensura.

38. Et respondi, et dixi: O dominator Domine, sed et nos omnino pleni sumus impletæ.

39. Et ne forte propter nos non impleatur iustorum arena, propter peccata inhabitantium super terram.

40. Et respondit ad me, et dixit: Vade, et interroga prægnantem, si quando impleverit novum menses suos, adhuc poterit matris equo retinere partum in semetipsa?

41. Et dixi, non potest, Domine. Et dixit ad me, in inferno promptuarii animarum matricis assimilata sunt.

42. Quomodo enim limin ista festinat que pari eligere necessitatem partus: et sic hæc festinat reddere ea que commendata sunt.

43. Ab initio tibi demonstrabitur de his que concipis videre.

44. Et respondi, et dixi: Si inveni gratiam ante oculos tuos, et si possibile est, et si idoneus sum,

45. Demonstra mihi, si plures quam præteritum et habet venire, aut plura præterierunt supra quam futurum est.

46. Quid præterivit, scio: quid autem futurum sit, ignoro.

47. Et dixit ad me: Sic super dexteram partem, et demonstrabo tibi interpretationem similitudinum.

48. Et steti, et vidi: et ecce forax ardens transit coram me, et factum est, cum transiit flamma, vidi, et ecce speravit fumus.

49. Post hæc transiit coram me nubes plena aquæ, et immissit pluviam impetu multam, et cum transiisset impetus pluvie, superaverunt in ea guttæ.

50. Et dixi ad me: Cogita tibi: sicut crescit pluvia amplius quam gutta, et ignis quam fumus: sic superabundavit que transiit mensura. Superaverunt autem gutta et fumus.

51. Et oravi, et dixi: Potes virgo usque in diebus illis? vel quid erit in diebus illis?

52. Respondit ad me, et dixi: De signis, de quibus me interrogas, ex parte

possum tibi dicere, de vita autem tua non sum missus dicere tibi, sed nescio.

CAPIT V.

Varia signa de futuris rebus Esdræ per angelicam ostenduntur pro captivorum spe ac consolatione.

1. De signis autem: ecce dies venient, in quibus apprehendentur qui habitant terram in censu multo: et abscondetur veritatis via, et sterilis erit a die regione.

2. Et multiplicabitur iniustitia super hanc quam ipse tu vides, et super quam audisti olim.

3. Et erit impositio vestigio quam nunc vides regnare regionem, et videbunt eam desertam.

4. Si autem tibi dederit Altissimus vivere, videbis post tertiam tubam, et recesset subito sol noctu, et luna ter in die.

5. Et de ligno sanguis stillabit, et lapis dabit vocem suam, et populi commovebuntur.

6. Et regnabit, quem non sperant qui inhabitant super terram, et volatilia commigrationem facient.

7. Et mare sed omnium pisces rejiciet, et dabit vocem noctu, quam non moverant meli, omnes autem audient vocem eius.

8. Et cabos fiet per loca multa, et ignis frequenter remittetur, et bestie agrestes transigrabunt, et mulieres menstruatæ parient monstræ.

9. Et dulcibus aquis salse invenietur, et amici omnino secretipios spergabunt: et abscondetur tunc sensus, et intellectus separabitur in promptuariis suis.

10. Et queretur a multis, et non invenietur: et multiplicabitur iniustitia, et inconscientia super terram.

11. Et interrogabit regio proximam suam, et dicet: Numquid per te portrausit iustitia justum faciens? Et hoc negabit.

12. Et erit in illo tempore, et sperabunt homines, et non imperabunt: laborabunt, et non dirigrant vis eorum.

13. Hæc signa dicere tibi permisum est mihi: et si oraveris iterum et alioveris, sicut et nunc, et jejunaveris septem diebus, audies iterum horum majora.

14. Et evigilavi, et corpus meum horruit valde: et anima mea laboravit et defecit.

15. Et tenuit me qui venit angelus, qui loquebatur in me, et confortavit me, et statuit me super pedes.

16. Et factum est in nocte secunda, et venit ad me Salathiel princeps populi, et dixi mihi: Tibi oras? et quare vultus tuus tristis?

17. An necesse, quoniam tibi creditus est Israel in regione transmigrationis eorum?

18. Ergo ergo, et quæta panem, et non derelinquas nos, sicut pastor gre-

gem suum in manibus luporum malignorum.

19. Et dixi ei: vade a me, et non appropies ad me: Et audivit, ut dixi: et recessit a me.

20. Et ego jejunavi diebus septem ulanais et plorans, sicut mihi mandavit Uriel angelus.

21. Et factum est post dies septem, et iterum cogitationes cordis mei moleste erant mihi valde.

22. Et resumpsi animam mea spiritum intellectus: et iterum cepi loqui coram Altissimo sermones:

23. Et dixi: Dominator Domine, ex omni sylva terræ, et omnibus arboribus que, elegisti vineam unicam:

24. Et ex omni terra orbis, elegisti tibi foream unam: et ex omnibus foribus orbis, elegisti tibi lilium unum.

25. Et ex omnibus abyssis maris, recessisti tibi rivum unum: et ex omnibus edificatiis civitatum, sanctificasti tibi metpsi Sion:

26. Et ex omnibus creatis volatilibus, nominasti tibi columbam unam: et ex omnibus pasimalis pecoribus, providisti tibi ovem unam.

27. Et ex omnibus multiplicatis populis, acquisivisti tibi populum unum: et ab omnibus probatam legem, donasti huic quem desiderasti populo.

28. Et nunc Domine, ut quid tradidisti unum pluribus? Et preparasti unum unam radicem alias, et disperdidisti unum tuum in multis:

29. Et conculcaverunt eum, qui contradicunt sponsonibus tuis, quique tuis testamentis non credebant.

30. Et si odiens odisti populum tuum, tuis manibus debet castigari.

31. Et factum est cum locutus essem sermones: et missus est angelus ad me, qui ante venerat ad me præterita nocte.

32. Et dixit mihi: Audi me, et instrua te, et intende mihi, et adjuca cor tu.

33. Et dixi: Loquere: Domine meus. Et dixit ad me: Valde tu in excessu mentis factus es pro Israel: an plus dilexisti eum, quam qui eum fecit?

34. Et dixi ad eum: Non Domine, sed dolens locutus sum. Totaque enim me tenes mei per omnia horam, quoniam apprehendere semitam Altissimi, et investigare partem iudicii eius.

35. Et dixit ad me: Non potes. Et dixi: Quare Domine? ad quid nascobar, aut quare non fecit matris meæ mihi sepulchrum, ut non viderem laborem Jacob, et defatigationem generis Israel?

36. Et dixit ad me: Numera mihi que necdum venerant, et collige mihi dispersas guttas, et revivida mihi aridos flores.

37. Et aperui mihi clausa promptuariorum, et produxi mihi inclusos in eis latentes: demonstra mihi vocis imaginationem: et

tunc ostendam tibi laborem quem rogas videre.

38. Et dixi: Dominator Domine, quis enim est qui potest hæc scire, nisi qui cum hominibus habitationem non habet?

39. Ego autem insipientes: et quomodo poterò dicere de his quibus me interrogasti?

40. Et dixit ad me: Quomodo non potes facere unum de his que dicta sunt: sic non poteris invenire iudicium meum, aut in fine charitatem, quam populo promisi.

41. Et dixi: Sed ecce, Domine, tu prope es mihi qui in finem sunt: et quid facient qui ante me fuerunt, aut nos, aut hi qui post nos?

42. Et dixit ad me: Corone assimilabo iustitiam meam: Sicut non novissimorum tarditas, sic nec priorum velocitas.

43. Et respondi, et dixi: Nec poteris facere eos qui facti sunt, et qui sunt, et qui futuri sunt, in animam, ut ceterius iudicium tuum ostendam?

44. Et respondi ad me, et dixi: Non potest festinare creatura super creatorem, nec sustinere seculum eos qui in eo creandi sunt in unum.

45. Et dixi: Quomodo dixisti servum tuo, quoniam vivificans vivificasti a te creatam creaturam in unum, et sustinebat creatura, poterit et iterum portare præsertim in unum.

46. Et dixit ad me: Interroga matricem mulieris, et dicet ad eam: Et si paris, quare per times? Roga ergo eam, ut det decem in unum.

47. Et dixi: Non utique poterit: sed secundum tempus.

48. Et dixit ad me: Et ego dedi matricem terre his qui seminati sunt super eam per tempus.

49. Quomodo enim infans non parit ea, que senum sunt: sic ego disposui a me creatum seculum.

50. Et interrogavi, et dixi: Cum jam dederis mihi viam, loquar coram te: nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc juvenis est quam senectuti appropinquat.

51. Et respondi ad me, et dixi: Interroga eam que parit, et dicet tibi:

52. Dies enim est: de qua dixisti mihi, adhuc juvenis est quam senectuti appropinquat.

53. Et dicet tibi et ipsa: alii sunt qui in juvenite virtutis nulli sunt: et illi qui sub tempore senectutis deliciente matricis sunt nati.

54. Considera ergo et tu quoniam minoris statura es: et his qui ante vos:

55. Et qui post vos, minor quam vos, quasi jam senescentes creatura, et fortitudinem juvenis prætereuntes. Et dixi: Rogo, Domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, demonstra servo tuo, per quem visites creaturam tuam.

56. Et dixi: Domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, demonstra servo tuo, per quem visites creaturam tuam.

CAPUT VI.

Deus omnia creavit antiqua sunt, et omnia creavit propter hominem, quantumque fines considerat.

1. Et dixit ad me: Initio terreni orbis et ante quem starent ceteri seculi, et antequam spirarent conventiones ventorum,

2. Et antequam sonarent voces tonitruum, et antequam splenderent nitores creacionum, et antequam confirmarentur fundamenta paradisi,

3. Et antequam viderentur doctri flores, et antequam confirmarentur doctri virtutes, et antequam colligerentur innumerabiles militie angelorum,

4. Et antequam extollerentur altitudines aeris, et antequam nominarentur mensure firmamentorum, et antequam sustentarentur camini in Sion,

5. Et antequam investigarentur presentes anni, et antequam abalienarentur eorum, qui nunc peccant adventiones, et consignati essent qui idem thesaurisaverunt:

6. Tunc cogitavi, et facta sunt per me solum, et non per alium: et finis per me, et non per alium.

7. Et respondi, et dixi: Quis erit separatio temporum? aut quando prioris finis, et sequentis initium?

8. Et dixit ad me: Ab Abraham usque ad Isaac, quando nisi sunt ab eo Jacob et Esau, manus Jacob tenebat ab initio calcaneum Esau.

9. Finis enim huius seculi Esau, et principium sequentis Jacob.

10. Hominis manus inter calcaneum et manum. Aliud noli querere, Esdra.

11. Et respondi, et dixi: O dominator Domine, si invenit gravem ante oculos tuos,

12. Oro et demonstrer servo tuo finem signorum tuorum, quorum partem mihi demonstrasti nocte precedenti.

13. Et respondi, et dixit ad me: Surge super pedes tuos, et audi vocem plenissimam sonitus.

14. Et erit sicut comotio, nec movebitur locus, in quo stes super eum: movebitur locus, in quo stes super eum: quoniam de fine verbum et fundamentum terre intelligitur.

15. Quoniam de ipsis sermo transiit et commoverit, scit enim quoniam finem eorum oportet commutari.

17. Et factum est, cum audissem, surrexi super pedes meos, et audivi: et ecce vos loquens, et sonus ejus sicut sonus aegorum multarum.

18. Et dixit: Ecce dies venient, et erit quando appropriare incipiant, et visitum habitantes in terra;

19. Et quando inquirent iniquitatis sua, et quando supplicia ferent in humilitate Sion,

20. Et cum super signabitur seculum quod incipient pertransire, haec signa sunt: Libri aperientur ante faciem gementium, et omnes videbunt simul,

21. Et amicum infastes loquentur vocibus suis, et prognosticos inmaluros pateant infantes primum et quatuor mensium, et vivent, et suscitabuntur.

22. Et subito apparebunt seminata loca non seminata, et plena promptuaria subita invenientur vacuata.

23. Et tuba canet cum sonus; quam cum omnes audierint, subito expavescent.

24. Et erit in illo tempore, debellabunt amici amicos, et inimici, et expavescent terra cum his, et vena fontium stabunt, et non decorentur in horis tribus:

25. Et erit, omnis qui derelictus fuerit ex omnibus istis, quibus predicti libri, ipse salvabitur, et videbit salutare meum, et diem seculi vestri.

26. Et videbunt qui recepti sunt homines, qui mortem non gustaverant a natalitate sua, et mutabunt cor inhabitantium, et convertentur in sensum alium.

27. Delibit enim malum, et extinguetur dolus.

28. Frobibit unum fides, et vincetur corruptela, et ostendetur veritas quam sine fructu in iudicibus tantis.

29. Et factum est cum loqueretur mihi, et ecce palinam intuebar super eum ante quem stabam:

30. Et dixit ad me haec: Veni tibi ostendere tempus venturae noctis.

31. Si ergo iterum rogareris, et iterum pertransieris septem diebus, iterum tibi remuntiabo horum majora per diem quam audivi.

32. Audita est enim vox tua apud altissimum. Vidit enim fortis directionem tuam, et providit pudicitiam, quam a juventute tua habuisti.

33. Et propter hoc misit me demonstrare tibi haec omnia, et dicere tibi: Considera, et noli timere, et noli timere.

34. Et noli festinare cum prioribus temporibus cogitare vana, et non properes a novissimis temporibus.

35. Et factum est post haec et fieri iterum, et similitur juveni septem diebus: ut suppleam tres hebdomadas, quae dicte sunt mihi.

36. Et factum est in octava nocte, et cor meum turbabatur iterato in me, et comi loqui coram Altissimo.

37. Inflammabatur enim spiritus meus valde, et anima mea anxiebatur.

38. Et dixi: O Domine I loquens locutus es ab initio creaturae, in primo die, dicens: Fiat caelum et terra, et tunc verbum opus perfectum.

39. Et erat tunc spiritus, et tenebra circumferentibus, et silentium, sonus vocis hominis nondum erat, abs te.

40. Tunc dixisti de thesauris tuis, proferri lumen limosum, quo apparet opus tuum.

41. Et die secundo creasti spiritum firmamentum, et imperasti ei, et dividit, et divisionem faceret inter aquas, et pars quaedam sursum recederet, pars vero decuram maneret.

CAPUT VII.

42. Et ortus die imperasti aquis congregari in septima parte terre: sex vero partes siccasti et conservasti, ut ex his sint coram te ministrantia seminata Deo, et culta.

43. Verbum enim tuum processit, et opus studium lebat.

44. Processit enim subito fractus multitudinis immensus, et concupiscentia gustus multiformes, et flores colore immutabili, et odores odoramentis investiscentibus: et die tertia haec facta sunt.

45. Quarta autem die imperasti fieri solis splendorem, lunam lumen: stellarum dispositionem:

46. Et imperasti eis, ut desererent futuro plasmato homini.

47. Quinto autem die dixisti septimam parti, ubi erat aqua congregata, ut crearetur animalia, et volatilia, et pisces: et haec habet.

48. Aqua muta, et sine anima, quae Dei nuda jubebantur, animalia faciabat, ut ex hoc mirabilia tua nationes enarrent.

49. Et tunc conservasti duas animas: nomen unum vocasti Henoch, et nomen secunde vocasti Idris, nam,

50. Et separasti ea ab altero. Non enim poterat septima pars, ubi erat aqua congregata, capere ea.

51. Et didisti Henoch unam partem, quae siccasta est tergo die, et habet in ea ubi sunt montes mille.

52. Leviathan autem didisti septimam partem humidam, et servasti eam, ut fiat in devorationem quibus vis, et quando vis.

53. Sexto autem die imperasti terram, ut crearetur coram te jumenta, et bestiae, et reptilia.

54. Et super his Adam, quem constituisti ducem super omnibus factis quae fecisti, et ex eo eduxerunt nos omnes, quemque elegisti populum.

55. Haec autem omnia dixi coram te, Domine, quia propter nos creati saeculum.

56. Residua autem gentes ab Adam natas dixisti eas nil esse, et quoniam salive assimilatae sunt, et quasi stillidium de vase similitasi abundantiam eorum.

57. Et nunc, Domine, ecce iste gentes quae in millium deputatae sunt, cooperat dominari nostri, et devorare:

58. Nos autem populus tuus, quem vocasti primogenitum unigenitum amulorem tuum, tradisti manus in manibus eorum:

59. Et si propter nos creatum est saeculum, quare non hereditatem possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

60. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

61. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

62. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

63. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

64. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

65. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

66. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

67. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

68. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

69. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

70. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

71. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

72. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

73. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

74. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

75. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

76. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

77. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

78. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

79. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

80. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

81. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

82. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

83. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

84. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

85. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

86. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

87. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

88. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

89. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

90. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

91. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

92. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

93. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

94. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

95. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

96. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

97. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

98. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

99. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

100. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

101. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

102. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

103. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

104. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

105. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

106. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

107. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

108. Et dixi: Domine, quare non possidemus cum saeculo? Usquequo haec?

23. Et proposuerunt sibi circumventiones delictorum, et superdixerunt Altissimo non esse, et vix eius non cognoverunt.

24. Et legem ejus spreverunt, et sponsones ejus abnegaverunt, et in legitimis ejus fidei non habuerunt, et opera ejus non perfecterunt.

25. Propter hoc, Esdra, vacua vacuis, et plena plenis.

26. Ecce tempus venit, et erit quando venient signa quae praedixi tibi, et apparet sponsa, et appariscens ostendetur quae nunc subducitur terra.

27. Et omnis qui liberatus est de praedicta malis, ipse videbit mirabilia mea.

28. Revelabitur enim filius meus Jaddus cum his qui cum eo sunt, et jucundabuntur qui relicti sunt in annis quadringentis.

29. Et erit post annos hos, et morietur filius meus Camsurus, et omnes qui spiramentum habent homines.

30. Et convertetur saeculum in antiquum silentium diebus septem, sicut in prioribus iudiciis, ita ut nemo derelinquat.

31. Et erit post dies septem, et excitabitur quod nondum vigilat saeculum, et morietur corruptum.

32. Et terra reddet qua in ea dormiant, et palvis qui in eo silentio habitant, et promptuaria reddent quae eis commendatae sunt.

33. Et revelabitur Altissimus super sedem iudicii, et pertransibit miseriae, et longanimitas congregabitur;

34. Iudicium autem solum remanebit, veritas stabit, et fides convalescet.

35. Et opus subsequetur, et merces ostendetur: et iustitiae vigilabit, et iustitiae non diminuantur.

36. Et dixi: Dominus Abraham propter Sodomiam oravit, et Moyses, pro patribus qui in deserto peccaverunt.

37. Et qui post eum pro Israel in diebus Achab et Samuels.

38. David pro contractione, et Salomon pro eis qui venerunt in sanctificationem.

39. Et Elias pro his qui pluviam acceperunt, et pro mortuo ut viveret.

40. Et Ezechias pro populo in diebus Sennacherib, et multi pro multis.

41. Si ergo modo quando corruptibile increvit, et injustitia multiplicata est, et oraverunt iusti pro impiis: quare et nunc sic non erit?

42. Et respondit ad me, et dixit: Praesens saeculum non est finis, gloria in eo frequens manet, propter hoc oraverunt pro invalidis.

43. Dies enim iudicii erit finis temporis huius, et initium temporis future immortalitatis, in quo transivit corruptela;

44. Soluta est intemperantia, abscissa est incredulitas: crevit autem iustitia, orta est veritas.

45. Tunc enim nemo poterit salvare eum qui perit, neque demergere qui vicit. Et respondit,

46. Et dixi: Hic est sermo meus primus et novissimus, quoniam melius erat non dare terram Adam, vel cum iam dedisset, coercere eum ut non peccaret.

47. Quid enim prodest hominibus, in praesenti vivere in tristitia, et mortuos sperare publicationem?

48. O tui quid fecisti Adam? Si enim tu peccasti, non est factus solius tuus casus, sed et noster qui ex te advenimus.

49. Quid enim prodest nobis, si promissum est gloria immortalis tempus; nos autem mortalia opera egimus?

50. Et quoniam praedicta est nobis perennis spes, nos vero pessimi vani facti sumus.

51. Et quoniam reposita sunt nobis habitacula sanitatis et securitatis: nos vero male conversati sumus.

52. Et quoniam reposita est gloria Altissimi, prolegere eos qui tarde conversati sunt: nos autem pessimis viis ambulavimus.

53. Et quoniam ostenditur paradisus, cujus fructus incorruptus perseverat, in quo est securitas et meliora.

54. Nos vero non ingrediaramus, in ingratis enim locis conversati sumus.

55. Et quoniam super stellas fulgebant facies eorum qui abstinentiam habuerunt: nostrae autem facies super tenebras nigrae.

56. Non enim cogitavimus viventes quando iniquitatem faciebamus, quod inciperemus post mortem palli.

57. Et respondit, et dixit: Hoc est cogitamentum certaminis quod certabit qui super terram natus est homo.

58. Ut si victus fuerit, patietur quod dixisti: si autem vicierit, recipiet quod dico:

59. Quoniam hae est vita quam Moyses dixit cum viveret, ad populum dicens: Elige tibi vitam, ut vivas.

60. Non crediderunt autem ei, sed nec post eum prophetis: sed mihi qui locutus sum ad eos.

61. Quoniam non esset tristitia in perditionem eorum, sicut futurum est gaudium super eos, quibus persuasa est salus.

62. Et respondi, et dixi: Scio, Domine, quoniam vocatus est Altissimus misericors in eo, quod miseratit his qui nondum in saeculo advenierant.

63. Et quod miseratit illis qui conversionem faciunt in lege eius:

64. Et longanimitas est, quoniam longanimitatem praestat his qui peccaverunt quasi suis operibus:

65. Et munificus est, quoniam quidem donare vult pro exigentibus:

66. Et multa misericordiae, quoniam multiplicat magis misericordias his qui praesentes sunt et qui praeterierunt, et qui futuri sunt.

67. Si enim non multiplicaverit misericordias suas, non vivificabit saeculum cum his qui inheredabant in eo.

68. Et donat: quoniam si non donas-

verit de bonitate sua, ut alleventur his qui iniquitatem fecerunt, de suis iniquitatibus non poterit decies millesima pars vindicari hominum.

69. Et iudex si non ignoravit his qui curati sunt verbo eius, et deleverit multitudinem contentionem: non fortassis derelinquerent in immemorabili multitudine, nisi pauci valde.

CAPUT VIII.

Deus in hoc saeculo misericos agnoscebat propter peccatores, plurimi tamen damnantur: at iustus praemia sunt reposita.

1. Et respondit ad me, et dixit: Hoc saeculum fecit Altissimus propter multos, futurum autem propter paucos.

2. Dicam autem coram te, sicut multitudinem Esdra. Quomodo autem interrogabis terram, et dicit tibi, quoniam dabit terram multam magis unde fiat ficile, parvum autem pavorem unde aurum illi: sic et actus praesentis saeculi.

3. Multi quidem creati sunt, pauci autem salvabuntur.

4. Et respondi, et dixi: Absorbe ergo anima sensum, et devora quod sapit.

5. Convenisti enim obaudire, et prophetae volens. Nec enim tibi datum est spatium, nisi solummodo vivere.

6. O Domine! si non permittis servo tuo, ut creemur coram te, et des nobis semen cordi, et sensus culturam, unde fructus fiat, unde vivere possit omnis corruptus, qui portabit locum hominis?

7. Solus enim es, et una plasmatio, nos sumus manus tuarum, sicut locutus es.

8. Et quomodo nunc in matrice plasmatum est corpus, et praestas membra: conservatur in igne et aqua tua creatio et novem mensibus patitur tua plasmatio nam creaturam que in ea creata est?

9. Insensum autem quod servat, et quod servatur, utraque servabatur: servataque quandoque iterum reddit matrici, quo in ea creverunt.

10. Imperasti enim eis ipsiis membris, hoc est manibus praebere lac fractui mullarum.

11. Ut nutriatur id quod plasmatum est usque in tempus aliquod, et postea disponas eum tuis misericordiis.

12. Enutrisi enim tua iustitia, et erudisti eum in lege tua, et corruptisisti eum tuo intellectu.

13. Et mortificabis eum, ut opus tuarum, et vivificabis eum, ut opus tuum.

14. Si ergo perdidisti eum qui tantis laboribus plasmatus est: tu iussu facile est ordinari, ut et id quod fiebat servaretur.

15. Et nunc Domine, dicam, de omni homine in magis scis: de populo autem tuo, ob quem doleo.

16. Et de hereditate tua, propter quam lugeo: et propter Israel, propter quem trisus sum: et de Jacob, propter quem doleo.

17. Ideo incipiam orare coram te pro

me, et pro eis, quoniam vix lapsus nostros qui inhabitamus terram.

18. Sed audivi ecclementia iudicii qui futurus est.

19. Ideo audi voce meam, et intellige sermonem meum, et loquar coram te.

20. Initium verborum Esdrae primum quoniam aspectus aerefacti abyssos, et indignatio tabescere facti montes, et veritas testificatur:

21. Et cujus thronus inestimabilis, et gloria incomprehensibilis: cuius autem exercitus angelorum cum tremore,

22. Quorum servatio in vento et igni convertitur: cujus verbum verum et dicta perseverantia:

23. Cuius iussio fortis, et dispositio terribilis: cujus aspectus aerefacti abyssos, et indignatio tabescere facti montes, et veritas testificatur:

24. Exaudi orationem servi tui, et auribus percipe precationem fidentium tui.

25. Dum enim vivo, loquar, et dum suscipio, respondebo:

26. Nec respicias populi tui delicta, sed qui tibi in veritate servavit.

27. Nec intendas impia gentium studia: sed qui tua testimonia cum dolibus custodiaverunt.

28. Nec cogites qui in conspectu tuo false conversati sunt, sed memorare qui ex voluntate tua timorem cognoverunt.

29. Neque volueris perdere, qui peccatum mores habuerunt: sed respicias eos qui legem tuam splendide docuerunt.

30. Nec indigneris eis qui bestias peiores iudicati sunt, sed diligas eos qui semper in tua iustitia confidunt, et gloria.

31. Quoniam nos et patres nostritallibus moribus languemus: tu autem propter nos peccatores misericos vocaberis.

32. Si enim desideraveris ut nostri miseraritis, tunc misericos vocaberis, nobis autem non habentibus opera iustitiae.

33. Iusti enim, quibus sunt opera multa reposita, ex propriis operibus recipient mercedem.

34. Quid est enim homo ut ei indigneris: aut genus corruptibile, ut ita amaris sis de ipso?

35. In veritate enim, nemo de generis est, qui non impie gessit: et de confidentibus, qui non deliquit.

36. In hoc enim amantabitur iustitia tua, et bonitas tua, Domine, cum miseratit fueris eis qui non habent substantiam honorum operum.

37. Et respondit ad me, et dixit: Recte locutus es aere, et iuxta sermones tuos, sic et fiet.

38. Quoniam non vere cogitabo super plasmata eorum qui peccaverunt ante mortem, ante iudicium, ante perditionem:

39. Sed iudicandorum super iustorum frumentum, et memorabor pergrationibus quoque et salvationis, et mercedis receptionis.

40. Quomodo ergo locutus sum, sic et est.

41. Sicut enim agricola serit super terram semina multa, et plantationes multitudinis plantat, sed non in tempore omnia que seminata sunt salvantur, sed nec omnia que plantata sunt, radicantur: sic et qui in seculo seminati sunt, non omnes salvabuntur.

42. Et respondi, et dixi: Si inveniri gratiam loquar.

43. Quomodo semen agricolæ, si non ascenderit aut non acciperit pluviam tuam in tempore, aut si corruptum fuerit multitudine pluvie.

44. Sic perit: et similior homo qui manibus tuis plasmatus est, et tu ei imago nominatus: quoniam similatus es ei, propter quem omnia plasmasti, et similasti semini agricolæ.

45. Non traseris super nos, sed parce populo tuo, et misereere infortunitatis tunc. Tu autem creatore tue miseris.

46. Et respondi ad me, et dixi: Quæ sunt præsentia presentibus, et quæ futura futuris.

47. Multum enim tibi restat, ut possis diligere meam creaturam super me: tibi autem frequenter et ipsi proximi, iniustus autem nunquam.

48. Sed et in hoc mirabilis es coram Altissimo.

49. Quoniam humiliasti te sicut decet te, et non iudicasti, ut inter justos plurimum glorificeris.

50. Propter quod miserie multæ et miserabilis efficiuntur eis qui habitant seculum in novissimis: qui in multa superbia ambulaverunt.

51. Tu autem pro te intellige, et de similibus tuis inquirere gloriam.

52. Vobis enim apertus est paradus, plantata est arbor vite, preparatum est futurum tempus, preparata est abundantia, edificata est civitas, probata est requies, perfecta est bonitas et perfecta sapientia.

53. Radix mali signata est à vobis, indimitas et linea à vobis absconsa est, et in infernum fugit corruptio in oblivione.

54. Transierunt dolores, et ostensus est in fine thesaurus immortalitatis.

55. Noli ergo adicere inquirendo de multitudine eorum qui perunt.

56. Nam et ipsi accipientes libertatem, spreverunt Altissimum, et legem eius contempserunt, et vias eius dereliquerunt.

57. Adhuc autem justos eius conculcaverunt.

58. Et dixerunt in corde suo non esse Deum: et quidem scientes quoniam moriuntur.

59. Sicut enim vae suscipiunt quæ predicta sunt: sic eos sitis, et cruciatus, quæ preparata sunt: non enim voluit. Benignum disperdi.

60. Sed et ipsi qui creati sunt, conquinaverunt nomen eius qui fecit eos:

et ingrati fuerunt et qui preparavit eis vitam.

61. Quapropter iudicium meum modo appropriavi.

62. Quæ non omnibus demonstravi, nisi tibi et tibi similibus paucis. Et respondi, et dixi:

63. Ecce nunc, Domine demonstrasti mihi multitudinem signorum, quæ incipies facere in novissimis: sed non demonstrasti mihi quod tempore.

CAPUT IX.

Judicia Dei, sicut et alia ejus opera egregia, præcedunt aliqua signa.

1. Et respondi ad me, et dixi: Mediæ metre tempus in semetipso: et erit cum videris, quando transierit pars quantum signorum quæ predicta sunt.

2. Tunc intelliges, quoniam ipsam esse tempus, in quo incipit Altissimus visitare seculum quod ab eo factum est.

3. Et quando videbitur in seculo molio locorum, et populorum turbatio.

4. Tunc intelliges quoniam de his erat Altissimus locutus a diebus qui fuerunt ante te ab initio.

5. Sicut enim omnes quod factum est in seculo, initium habet, pariter et consummationem, et consummatio est manifestata.

6. Sic et altissimi tempora initia habent manifesta in prodigiis et virtutibus, et consummationes in actu et in signis.

7. Et erit, cum quis poterit eligere per opera sua, et per fidem in qua credidistis.

8. Relinquatur de prædictis periculis, et videbit salutare meum in terra meæ, in filiis meis, quoniam sanctificavi me a seculo.

9. Et tunc miserabuntur qui nunc abusi sunt vias meas: et in tormentis commorabuntur hi qui eas proceperunt in contemptu.

10. Qui enim non cognoverunt meritorum beneficia consecuti:

11. Et qui fastidierunt legem meam, cum adhuc erant habentes libertatem.

12. Et cum adhuc esset eis appetus penitentiae locus, non intellexerunt, sed spreverunt: hos oportet post mortem in cruciatum cognoscere.

13. Tu ergo noli adhuc curiosus esse, quomodo impij cruciabantur: sed inquirere quomodo justis salvabuntur, et quando.

14. Et respondi, et dixi:

15. Olim locutus sum, et nunc dico, et postea dicam quæ novam partem sunt qui percuti, quæ qui salvabuntur;

16. Sicut multipliciter flectus super guttam. Et respondi ad me, et dixi:

17. Qualis ager, talis et semina, et quales flores, tales et fructus, et qualis operator, talis et creatus, et qualis agricola, talis cultura: et quoniam tempus erat seculi.

18. Et nunc cum essem parans eis,

his qui nunc sunt, antequam feret seculum in quo habitarent: et nemo mihi contradixit.

19. Tunc enim quisque, et nunc creatus in mundo hoc paratus, et messe identificent: et lego investigabili corrupti sunt mores eorum.

20. Et consideravi seculum, et ecce erat periculum propter cogitationes quæ in eo advenserunt.

21. Et vidi, et percipi ei valde: et servavi mihi acinum de botro, et plantationem de tribu multa.

22. Perea ergo multitudo quæ sine causa nata est, et servatur acinus meus, et plantatio mea: quia cum multo labore perfecti.

23. Tu autem si adhuc intromittas septem dies alios, sed non jejunabis in eis.

24. His in campo forum, ubi domus non est edificata: et manducabis solummodo de floribus campi, et carnem non gustabis, et vinum non bibes, sed solummodo flores.

25. Deprecare Altissimum sine intermissione, et veniam, et loquar tecum.

26. Et profectus sum, sicut dixi mihi, in campum, qui vocatur Ardath, et sedi ibi, in floribus. Et de herbis agri manducavi, et facta est esca eorum mihi in saturatam.

27. Et factum est post dies septem, et ego discubebam supra forum, et cor meum iterum turbabatur Altissimo.

28. Et apertum est os meum, et inchoavi dicere coram Altissimo, et dixi:

29. O Domine, te nobis ostendens, ostensus es patribus nostris in deserto, quod gratæ exantes de Ægypto, et dicens dixisti:

30. Tu Israel, audi me, et semen Jacob, intende sermonibus meis.

31. Ecce enim ego semino in vobis legem meam, et faciet in vobis fructum, et glorificabimini in eo per seculum.

32. Nam patres nostri accipientes legem non servaverunt, et legitima meæ non custodierunt, et factus est fructus legis non parens: nec enim poterat, quoniam tuus erat.

33. Nam qui acceperunt, perierunt, non custodientes quod in eis seminatum fuerat.

34. Et ecce consuetudo est: ut cum acceperit terra semen, vel navem mare, vel vas aliquod escam vel potum: cum fuerit exterminatum id, in quo seminatum est, vel in quod missum est;

35. Simil id quod seminatum, vel missum est, vel quæ suscepta sunt exterminantur, et suscepta jam non manent apud nos: sed nobis sic non factum est.

36. Nos quidem qui legem accipientes peccantes perivivimus, et cor nostrum quod suscipi em.

37. Nam lex non perit, sed permansit in suo labore.

38. Et cum loquerer hæc in corde meo,

respexi oculis meis, et vidi mulierem in dextera parte, et ecce hæc lucebat et plorabat cum voce magna, et animo dolebat valde et vestimenta ejus discissa, et cinis super caput ejus.

39. Et dimisi cogitationes, in quibus eram cogitans, et conversum sum ad eam, et dixi ei:

40. Ut quid hæc? et quid dolens animo? et dixi ad me?

41. Dimitte me, Domine meus, ut doleam nœ, et et adijciam dolorem: quoniam valde amaro sum animo, et humiliata sum valde.

42. Et dixi ei: Quid passa es? dic mihi. Et dixit ad me:

43. Strictus tui ego famula tua, et non peperci, habens maritum annis triginta.

44. Ego enim per singulas horas, et per singulos dies, et annos hos triginta deprecor Altissimum nocte ac die.

45. Et factum est, post triginta annos exaudivit me Deus ancillam tuam, et vidi humilitatem meam, et attendi tribulationi meæ: et dedit mihi filium et iudicandam sum super quam valde ego, et honorificabam valde Portem.

46. Et utrivum cum labore multo.

47. Et factum est, cum crevisset, et venisset accipere uxorem, feci diem epulæ.

CAPUT X.

Per mulierem factæ, rursusque refundentem, ostenditur figuræ Jerusalem.

1. Et factum est, cum introisset filius meus in thalamo suo, cecidit, et mortuus est.

2. Et everitimus omnes luminæ, et surrulerunt omnes cives mei ad consolandum me, et quævi usque in alium diem usque nocte.

3. Et factum est, cum omnes quæviserent ut me consolarentur ut quiescerem, et straxi nocte: et facti: et veni sicut vivides in hoc campo.

4. Et cogito jam non reverti in civitatem, sed licet consistere: et neque manducare, neque bibere, sed sine intermissione lugere, et jejunare usque dum moriar.

5. Et dereliqui sermones in quibus eram, et respondi cum iracundia ad eam, et dixi:

6. Sicut super omnes mulieres, non vides luctum nostrum, et quod nobis contingit?

7. Quoniam Sion mater nostra omni tristitia contristatur, et humilitate humiliata est, et luget validissime.

8. Et nunc quoniam omnes legemus, et tristes sumus: quoniam omnes contristati sumus, tu autem contristaris in uno filio?

9. Interroga enim terram, et dicet tibi: quoniam hæc est quæ debet lugere casum tantorum super eam germinantium.

10. Et eis ipsa ab initio omnes mali et alii venient: et ecce, pene omnes in

perditionem ambulat, et exterminium fit multitudine eorum.

11. Et quis ergo debet lugere magis, nisi hæc que iam magnam multitudinem perdidit, quam tu, que pro uno dolens? Si autem dicis mihi.

12. Quoniam non est placentus meus similis terræ: quoniam fructum ventris mei perdidit, quem cum moribus peperit, et cum doloribus genui.

13. Terra autem secundum viam terræ, abique in ea multitudine præsens, quomodo evenit, et ego tibi dico.

14. Sicut tu cum labore peperisti, sic et terra dat fructum suum homini ab initio et qui fecit eam.

15. Nunc ergo retine apud te metipsam dolorem tuum, et fortiter fer qui tibi contigerunt casus.

16. Si enim iustificaveris terminum Dei, et consilium suum recipies in temporibus, et in talibus collaudaberis.

17. Ingredere ergo in civitatem ad virum tuum. Et dixit ad me:

18. Non faciam, neque ingrediar civitatem, sed hic moriar.

19. Et apposuit adhuc locum ad eam, et dixit:

20. Noli facere hunc sermonem, sed consenti persuadenti. Quot enim casus Sion? Consolare propter dolorem Jerusalem.

21. Vides enim quoniam sanctificatio nostra deserta effecta est, et altare nostrum demolitum est, et templum nostrum destructum est.

22. Et psalterium nostram humilitatum est, et hymnus conticuit, et exultatio nostra dissoluta est, et lumen candelabri nostri extinctum est, et arca testamenti nostri dirupta est, et sancta nostra contaminata sunt, et nomina quod invocantur est super nos, pene profanatum est: et liberi nostri contumeliam passi sunt, et sacerdotes nostri successi sunt, et levitæ nostri in captivitatem abierunt, et virginis nostre concubinitas sunt, et mulieres nostre vim passæ sunt, et iusti nostri rapti sunt, et parvuli nostri perditæ sunt, et iuvenes nostri servierunt, et fortes nostri invalidi facti sunt.

23. Et quod omnium maius, signaculum Sion, quoniam religiositas est de gloria sua: nam et tradita est in manibus eorum qui nos oderunt.

24. Tu ergo excole tuam tristitiam multam, et depono abs te multitudinem dolorem, ut tibi reprospiciatur Fortis, et requiem faciat tibi Altissimus, requietionem laborum.

25. Et factum est, cum loquebar ad eam, facies ejus fulgebat subito et species, coruscans fiebat visus ejus, ut species pavonis valde ad eam, et cogitarem quid esset hoc.

26. Et ecce subito, emisit sonitum vocis magnam timore plenam, et commoveret terra a mulieris sono: et vidi:

27. Et ecce, amplius mulier non comparebat mihi, sed civitas edificabatur, et locus demonstrabatur de fundamentis

magis: et timui, et clamavi voce magna, et dixi:

28. Ubi est Uriel angelus, qui a principio venit ad me? quoniam ipse me fecit venire in multitudine in excessa mentis hujus, et factus est finis meus in corruptionem, et oratio mea in inopertionem.

29. Et cum essem loquens ego hæc, ecce venit ad me, et vidi me.

30. Et ecce eram positus ut mortuus, et intellectus meus alienatus erat, et tenui dexteram meam, et confortavi me, et statui ut super pedes meos, et dixi mihi:

31. Quid tibi est? et quare conturbatus est intellectus tuus, et sensus cordis tui, et quare conturbaris? Et dixi:

32. Quoniam dereliquisti me, et ego quidem feci secundum sermones tuos, et civi in campum: et ecce vidi, et video quod non possum enarrare: et dixi ad me:

33. Sta ut vir, et commonebo te. Et dixi:

34. Loquere, Domine meus tu in me, nolui me derelinquere, ut non frustra moriar.

35. Quoniam vidi que non sciebam, et audio que non scio.

36. Aut numquid sensus meus fallitur, et anima mea somniat?

37. Nunc ergo deprecor te, ut demostres servo tuo de excessu hoc. Et respondit ad me, et dixit:

38. Audi me et doceam te, et dicam tibi de quibus times: quoniam Altissimus revelavit tibi mysteria multa.

39. Vidit rectam viam tuam, quoniam sine intermissione contristabaris pro populo tuo, et valde in te habes proper Sion.

40. Hic ergo intellectus visionis que tibi apparuit ante pavulum.

41. Quam vidisti lugentem, inchoasti consolari eam.

42. Nunc autem jam speciem mulieris non vides, sed apparuit tibi civitas edificari:

43. Et quoniam enarrabisti tibi de caso filii sui, hæc absolutio est.

44. Hæc mulier quam vidisti, hæc est Sion: et quoniam dixi tibi, quam et nunc conspicias, ut civitatem edificatam.

45. Et quoniam dixi tibi, quia sterilis sunt scilicet triginta, quando non erat in ea adhuc oblatio oblata.

46. Et factum est post annos triginta, edificavit Salomon civitatem, et oblatio oblationes: tunc fuit quando peperit sterilis filium.

47. Et quod tibi dixit, quoniam nutritivum eum cum labore: hoc erat, habitatio in Jerusalem.

48. Et quoniam dixit tibi quod filius meus veniens in suo thalamo mortuus esset, et contigisset ei casus, hoc erat, que facta est ruina Jerusalem.

49. Et ecce vidisti similitudinem ejus: et quoniam filium lugeret, inchoasti con-

solari eam: et de his que contigerunt, hæc erant tibi aperienda.

50. Et nunc videt Altissimus, quoniam ex animo contristatus es: et quoniam ex toto corde patens pro eis, ostendit tibi claritatem glorie ejus, et pulchritudinem decoris ejus.

51. Propterea enim dixi tibi, ut maneres in campo ubi domus non est edificata.

52. Sciebam enim ego, quoniam Altissimus incipiebat tibi ostendere hæc:

53. Propterea dixi tibi, ut venires in agrum ubi non est fundamentum edificatum.

54. Nec enim poterat opus edificii hominis sustineri in loco, ubi incipiebat Altissimi civitas ostendi.

55. Tu ergo nolui timere, neque expavescaui cor tuum: sed ingredors, et video splendorem et magnitudinem edificii, quantum capax est tibi visus oculorum videre:

56. Et post hæc audies quantum capit aurium tuorum audire.

57. Tu enim beatas es pro multis, et vocatus es apud Altissimum sicut et pauci.

58. Nocte autem que in crastinum futura est, manebis hic.

59. Et ostendit tibi Altissimus cas visiones supremorum, que faciet Altissimus his qui habitant super terram a novissimis diebus.

60. Et dormivi illam noctem et aliam sicut dixerat mihi.

CAPUT XI.

Apparet Esdre in visione aquila principatum universi usurpans.

1. Et patrum vidit, et ecce ascendebat de mari aquila cui erant duodecim alæ pennarum et capita tria.

2. Et vidi, et ecce expandebat alas suas in omnem terram, et omnes vultus oculi infundebant in eam, et colligebantur.

3. Et vidi, et de pennis ejus nascebantur contrariæ penne, et ipsæ fiebant in pennaculis minutis et modicis.

4. Nam capita ejus erant quiescentia, et dimidium caput erat majus aliorum capitum, sed ipsa quiescebat cum eis.

5. Et vidi, et ecce aquila volavit in pennis suis, et regnavit super terram, et super eos qui habitant in ea.

6. Et vidi, quoniam subjecta erant ei omnia sub celo, et nemo illi contradicebat, neque unus de creatura que est super terram.

7. Et vidi, et ecce surrexit aquila super unguis suos, et misit vocem pennis suis, dicens:

8. Nolite omnes simul vigilare, dormite unusquisque in loco suo, et pertempus vigilate.

9. Capita autem in novissimo serventur.

10. Et vidi, et ecce vox non exibat de capitibus ejus, sed de medietate corporis ejus.

11. Et numeravi contrariarum pennas ejus, et ecce ipsæ erant octo.

12. Et vidi, et ecce à dextera parte surrexit una penna: et regnavit super omnem terram.

13. Et factum est cum regnaret, venit et finis et non apparuit locus ejus: et sequens exarexit, et regnabat, ipsa multum tenuit tempus.

14. Et factum est cum regnaret, et venisset finis ejus, ut non appareret: sicut prior.

15. Et ecce, vox omnia est illi, dicens:

16. Audi tu que lanis tempore tenuisti terram: Hæc annuntio tibi antequam incipias non apparere.

17. Nemo post te tenebit tempus tuum, sed nec dimidium ejus.

18. Et levavit se tertia, et tenuit principatum sicut et priores: et non apparuit et ipsa.

19. Et sic contingebat omnibus aliis singularem principatum gerere, et Herum nusquam comparare.

20. Et vidi et ecce in tempore sequentes penne apparuit à dextera parte, ut tenerent et ipsæ principatum: et ex his erant que tenebant, sed tamen aliam non comparebant.

21. Nam et alique ex eis erigebantur, sed non tenebant principatum.

22. Et vidi post hæc, et ecce non compareturit duodecim penne, et duo pennaculi:

23. Et nihil supererat in corpore aquilæ, nisi duo capita quiescentia et sex pennaculi.

24. Et vidi, et ecce sex pennaculis divisæ suæ dux, et manserunt sub capite quod est ad dexteram partem. Nam quatuor manserunt in loco suo.

25. Et vidi, et ecce subalares cogitabant se erigere, et tenere principatus.

26. Et vidi, et ecce una eructa est, sed statim non comparuit.

27. Et secunda velocius quam priores non comparuerunt.

28. Et vidi, et ecce duæ que superaverant apud semetipsas cogitabant et ipsæ regnare.

29. Et in eo cum cogitarent, ecce unum quiescentium capitum quod erat medium, evigilabat, hoc enim erat duorum capitum malus.

30. Et vidi quoniam completa sunt duo capita secum.

31. Et ecce conversum est caput cum his qui cum eo erant, et comedit duas subalares que cogitabant regnare.

32. Hoc autem caput perconferuit omnem terram et dominabatur in ea his qui habitant terram eum labore multo: et potentiam tenuit orbis terrarum super omnes alias que fuerunt.

33. Et vidi post hæc, et ecce medium caput subito non comparuit, et hoc sicut alæ.

34. Superaverunt autem duo capita, que et ipsa similiter regnaverunt super terram, et super eos qui habitant in ea.

35. Et vidi, et ecce deorari caput à dextera parte illud quod à lava.

36. Et audivi vocem dicentem mihi : Conspice contra te, et considera quod vides.

37. Et vidi, et ecce sicut leo concitatus de silva rugiens : et vidi quoniam emittat vocem hominis ad aquilam. Et dixit, dicens :

38. Audi tu, et loquar ad te, et dicit Altissimus tibi :

39. Nomen tu es superasti de quatuor animalibus, que fecerunt regnare in seculo meo, et per eos veniet finis temporum eorum.

40. Et quartus veniens devicit omnia animalia, que transierunt, et potentatus tenuit seculum cum tremore multo, et omnem orbem cum labore pessimo, et inhabitavit toti temporibus orbem terrarum cum dolo.

41. Et iudicasti terram non cum veritate.

42. Tribulasti enim mansuetos, et læsisti quiescentes, et dilexisti mondaes, et destruxisti habitationes eorum, qui fructificabant, et humilitasti muros eorum qui te non nocuerunt.

43. Et ascendit contumelia tua usque ad Altissimum et superbia tua ad Fortem.

44. Et respexit Altissimus superbia temporis et ecce filia sum, et scelerata ejus completa sunt.

45. Proprietas non apparet tu aquila, et alæ tue horribiles, et pennaculia tua pessima, et capita tua maligna, et unguis tui pessimi, et omne corpus tuum vanum.

46. Ut refrigeretur omnis terra, et revertatur liberata de tu vi, et speret iudicium et misericordiam ejus qui fecit eam.

CAPUT XIII.

Ad Esdræ orationem hujus visionis datur explicatio cum memoria ipsius.

1. Et factum est, dum loqueretur leo verba hæc ad aquilam : et vidi.

2. Et ecce quod supervenerat caput, et non comparauerat quatuor alæ illæ quas ad eum transierunt, et erecte sunt ut regnarent : et erat regnum eorum exilii, et tumultu plenum.

3. Et vidi, et ecce ipsa non apparebant, et omne corpus aquilæ incendebatur, et expavescebat terra valde, et ego à tumultu et excessu mentis, et à magno timore vigilavi, et dixi spiritui meo.

4. Ecce tu prestististi mihi hoc in eo, quod secretarius visus Altissimi.

5. Ecce adhuc fatigatus sum animo, et spiritu meo invalidus sum valde, et nec modica est in me virtus à multo timore, quam expavi nocte hæc.

6. Nunc ergo orabo Altissimum, ut me confortet usque in finem.

7. Et dixi : Dominator Domine, si invenit gratiam ante oculos tuos, et si iudicatus sum apud te præ nullis, et si

certo ascendit deprecatio mea ante faciem tuam.

8. Conforta me, et ostende servo tuo mihi interpretationem, et distinctionem visus horribilis hujus, et plenissime consolati animam meam.

9. Dignum enim me habuisti ostendere mihi temporum novissima. Et dixit ad me :

10. Hæc est interpretatio visionis hujus.

11. Aquilam quem vidisti ascendentem de mari, hoc est regnum quod visum est in visione Danieli fratri tuo.

12. Sed non est illi interpretatum, quoniam ego nunc tibi interpretor.

13. Ecco dies veniunt, et exurgit regnum super terram, et erit timor acrior omnium regnorum que fuerunt ante eum.

14. Regnabit autem in ea reges duodecim, unus post unum.

15. Nam secundus impietur regnare, et ipse tenebit amplius tempus præ duodecim.

16. Hæc est interpretatio duodecim alarum quas vidisti.

17. Et usque audivisti vocem que locuta est, non de capitibus ejus exortum, sed de medio corporis ejus.

18. Hæc est interpretatio quoniam post tempus regni illius nascentur contumacissimi non modicum, et peritabitur, ut cænes non modicum, sed iterum constitutur in suum initium.

19. Et quoniam vidisti subalares octo coherentes alis ejus :

20. Hæc est interpretatio : exurgunt in ipso octo reges, quorum erunt tempora levia, et anni citati, et duo quidem ex ipsis perient.

21. Appropinquante autem tempore medio quatuor servabuntur in tempore, ut finituri : duo vero in finem servabuntur.

22. Et quoniam vidisti tria capita quiescentia :

23. Hæc est interpretatio : in novissima ejus suscitabit Altissimus tria regna, et revocabit in ea multa, et dominabuntur terram.

24. Et qui habitant in ea, cum labore multo super omnes qui fuerunt ante hos, propter hoc ipsi vocati sunt capita aquilæ.

25. Isti enim erunt qui recipiantur impietates ejus, et qui peribunt novissima ejus.

26. Et quoniam vidisti caput majus non apparens, hæc est interpretatio ejus, quoniam unus ex eis super lectum suum morietur, et tamen cum tormentis.

27. Nam duo qui perseveraverint, gladius eos comedet.

28. Unus enim gladius comedet qui cum eo : sed tamen hic gladio in novissima cadet.

29. Et quoniam vidisti duas subalares tridentes super caput quod est in dextera parte :

30. Hæc est interpretatio : hi sunt quos

conservavit Altissimus in finem suum, hoc est regnum exilii et turbulentiis plenum.

31. Stetit vidisti et lionem, quem vidisti de silva evigilantem, et rugientem, et loquentem ad aquilam, et arguentem eam, et injustitias ipsius, et omnes sermones ejus sicut audivisti.

32. Hic est ventus quem servavit Altissimus in finem ad eos, et impietates ipsorum : et arguet illos, et incietur coram ipsis descriptiones eorum.

33. Statuet enim eos in iudicio viros : et erit, cum arguerit eos, tunc corripiet eos.

34. Nam residuum populum meum liberabit cum miseria, qui salvati sunt super filios moos, et puniturabit eos quodasque veniet finis, dies iudicii, de quo locutus sum tibi ab initio.

35. Hoc sermone quod vidisti, et hæc interpretationes.

36. Tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secretum hoc.

37. Scribe ergo omnia ista in libro quem vidisti, et pone ea in loco abscondito :

38. Et docetis ea sapientes de populo tuo, quorum corda scis posse aperire et servare secreta hæc.

39. Tu autem adhuc sustine hic alios dies septem, ut tibi ostendatur quidquam visum fuerit Altissimo ostendere tibi.

40. Et profectus est à me. Et factum est, cum audisset omnia populus quoniam pertransierunt septem dies, et ego non fuissim reversus in civitatem, et congregavit se omnia à minimo usque ad maximum : et venit ad me, et dixerunt mihi dicentes :

41. Quid peccavimus tibi, et quid injuste egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in loco hoc?

42. Tu enim nobis superes soles ex omnibus populis, sicut botrus de vinea, et sicut lucerna in loco obscuro, et sicut portus et navis saluta à tempestate.

43. Aut non sufficunt nobis mala que contingunt?

44. Si ergo tu nos dereliqueris : quanto nobis erat melius si essemus succis et nos cum incendio destructionis?

45. Nec enim nos sumus meliores eorum qui tibi mortui sunt. Et ploraverunt voce magna. Et respondi ad eos, et dixi :

46. Confide, Israel, et noli trisitari, tu domus Jacob.

47. Est enim memoria vestri coram Altissimo, et fortis non est oblitus vestri in tentatione.

48. Ego enim non dereliqui vos, neque excessi à vobis : sed veni in hunc locum ut deprecarer pro deolationibus Sion ut quærerem misericordiam pro humilitate sanctificationis vestre.

49. Et nunc ite unusquisque vestrum in domum suam, et ego veniam ad vos post dies istos.

50. Et profectus est populus, sicut dixi ei, in civitatem.

51. Ego autem sedi in campo septem

diebus, sicut mihi mandavit : et manducabam de foribus solummodo seri, de herbis facta est esca mihi in diebus illis.

Altera visio Esdræ ostenditur cum ipsius interpretatione.

1. Et factum est post dies septem, et somnivi somnium in nocte.

2. Et ecce de mari ventus exurgebat, ut conturbaret omnes fluctus ejus.

3. Et vidi, et ecce convalescebat ille homo cum millibus oculi : et ubi vultum suum vultu et consideraret, trebant omnia que sub eo videbantur.

4. Et ubiqueque exibat vox de ore ejus, ardebat omnes qui audiebant voces ejus, sicut quiescit terra, quando senserit ignem.

5. Et vidi post hæc, et ecce congregabatur multitudo hominum, quorum non erat numerus, et quatuor ventis eorum ut debellarent hominem qui ascenderat de mari.

6. Et vidi, et ecce similesque sculptæ montem magnam, et volavit super eam.

7. Ego autem quavisividi regionem vel locum, unde sculptus esset moos, et non potui.

8. Et post hæc vidi, et ecce omnia que congregati sunt ad eum, et expugnarent eum, timebant valde, tamen audebant pugnare.

9. Et ecce, ut vidi impetum multitudinis ventantis, non levavit manum suam neque frænæm tenebat, neque aliquod vas bellicosum, nisi solummodo ut videret.

10. Quoniam emisit de ore suo sicut flatum ignis, et de labiis ejus spiritus flammæ, et de lingua ejus emittat sententias et tempestates : et commista sunt omnia simul, hic flatus ignis, et spiritus flammæ, et multitudo tempestatis.

11. Et concitavit super multitudinem in impetum, quem præparavit egrè pugnare, et succendit omnes, ut subito mihi videretur de innumerabili multitudine, nisi solummodo pulvis, et fumi odor : et vidi, et extulit.

12. Et post hæc vidi ipsum hominem descendentem de monte, et vocentem ad se multitudinem aliam pacificam.

13. Et accedebat ad eum vultus hominum meliorum, quorumdam quodentium, quorumdam trisitantium à eis qui vultu alligati, aliqui adducentes et aliqui offerbantur, et ægrotavi à multitudine pavoris, et expergefactus sum, et dixi :

14. Tu ab initio demonstrasti servo tuo mirabilia hæc, et dignum me habuisti ut susciperes deprecationem meam :

15. Et nunc demonstra mihi adhuc interpretationem somni hujus.

16. Sicut enim existimo in sona meo, et quod derelicti fuerunt in diebus illis : et multo plus vis his qui non sunt derelicti.

17. Qui enim non sunt derelicti, tristes erant.

18. Intellego nunc que sunt reposita in novissimis diebus; et occurrent eis, sed et his qui derelicti sunt.

19. Propter hoc venerunt enim in pericula magna, et necessitates multas, sicut ostendunt somnia hec.

20. Attamen facilis est periculum venire in hunc, quam pertimescere, sicut videtur a seculo, et nunc videre que contingunt in novissimo. Et respondit ad me, et dixit:

21. Et visionis interpretationem dicam tibi: et de quibus locutus es adaperiam tibi.

22. Quoniam de his dixisti, qui derelicti sunt: hæc est interpretatio.

23. Qui autem periculum illo tempore, hic se custodivit, qui in periculo incidit, hi sunt qui habent opera et fidem ad fortissimum.

24. Scito ergo quoniam magis beatificati sunt qui derelicti super eos qui mortui sunt.

25. He interpretationes visionis, quia vidisti iterum ascendentem de corde maris.

26. Ipse est quem conservat Altissimus multis temporibus, qui per semetipsum liberabit creaturam suam: et ipse disponit, qui derelicti sunt.

27. Et quoniam vidisti de ore ejus exire, ut spiritum, et ignem, et tempestatem:

28. Et quoniam non tangit framam, neque vas bellicosum: corrupti enim impetus ejus multitudinem, que venerat expugnare eum: hæc est interpretatio.

29. Ecce dies veniunt, quando incipiet Altissimus liberare eos qui super terram sunt.

30. Et veniet in excessu mentis super eos qui inhabitant terram.

31. Et alii alios cogitant debellare, civitatis civitatem, et locos locum, et gens adversam gentem, et regnum adversum regnum.

32. Et erit, cum fient hæc, et continget signa que ante ostendi tibi: et tunc revelabitur illis meus, quem vidisti, ut virum ascendentem.

33. Et erit quando audierint omnes gentes vocem ejus: et derelinquet unusquisque in regione sua bellum suum, quod habent ad alterum: et

34. Et colligetur in unam multitudinem innumerabilis, sicut volentes venire, et expugnare eum.

35. Ipse autem stabit super cacumen montis Sion.

36. Sion autem vestiet et ostendatur omnibus parata et edificata, sicut vidisti montem sculpti sine manibus.

37. Ipse autem filius meus arguet que adinvenerunt gentes, impietates eorum has que tempestati appropinquaverunt propter mala cogitamenta eorum: et erudimenta quibus incipient cruciari:

38. Que assimilatae sunt flammæ, et perdet eos sine labore per legem que igni assimilata est.

39. Et quoniam vidisti eum colligen-

tem ad se aliam multitudinem pacificam:

40. Hoc sunt decem tribus, que caritas facit super de terra sua in diebus Osee regis, quem captivum duxit Salmanassar rex Assyriorum: et transtulit eos trans flumen, et translati sunt in terram aliam.

41. Ipsi autem sibi dederunt consilium hoc, ut derelinquerent multitudinem gentium, et proficiscerentur in ulteriorem regionem, ubi nunquam inhabitavit genus humanum.

42. Vel tibi observare legitima sua, que non fuerint servatas in regione sua.

43. Per introitus autem angustus fluminis, Euphratem introierunt.

44. Facti enim eis tunc Altissimus signæ, et statuti venas fluminis usqueque transtrent.

45. Per eam enim regionem erat via multa itineris, vixi unus et dimidi: nam regio illa vocatur Arsareth.

46. Tunc inhabitaverunt ibi usque in novissimo tempore: et tunc iterum cum cœperint venire.

47. Iterum Altissimus statuet venas fluminis, ut possint transire: propter hæc vidisti multitudinem eam pace.

48. Sed qui derelicti sunt de populo tuo, hi sunt qui inveniunt intra terminum meum.

49. Factum erit ergo, quando incipiet perdere multitudinem eorum, que collectæ sunt gentes, proteget eos qui saperverunt populum.

50. Et tunc ostendet eis multa plurima portenta.

51. Et dixi ego: Domine Domine, hoc mihi ostende, propter quod vidi virum ascendentem de corde maris. Et dixit mihi:

52. Sicut non potes hæc vel scrutari, vel scire que sunt in profundo maris: sic non poterit quisque super terram videre flumem meum, vel eos qui cum eo sunt, nisi in tempore diei.

53. Hæc est interpretatio somni quem vidisti, et propter quod illuminatus es hic solus.

54. Derelinquisti enim tuam, et circa meam vacasti legem, et questisti.

55. Vitam enim tuam disposuisti in sapientia, et sensum tuum vocasti matrem.

56. Et propter hoc ostendi tibi miras apud Altissimum: erit enim post alios tres dies, ad te alia loquar, et exponam tibi gravia et mirabilia.

57. Et profectus sum, et transi in campum, meum glorificans et laudans Altissimum, de mirabilibus que per tempus factobat:

58. Et quoniam gubernat ipsum, et que sunt in temporibus illata: et sedi tibi tribus.

CAPUT XIV.

Apparet Dominus Esdrae in rubis, et iustas quedam arceana revelat.

1. Et factum est tertia die, et per legem sedelam sub queru.

dens congrega populum, et dicens ad eos, si non querunt te diebus quadraginta.

2. Tu autem prepara tibi linteos multos, et accipe tecum Sarcam, Dabrian, Saleman, Echanum, et Asiel, quique hos qui parati sunt ad scribendum velociter.

3. Et venias hæc, et ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, que non extinguetur quoadque finiatur que incipies scribere.

4. Et tunc perfolis quedam palam facies, quodam sapientibus absconce trades, in crastinum enim hac hora incipies scribere.

5. Et profectus sum, sicut mihi præcepit et congregavi omnem populum, et dixi:

6. Audi Israel verba hæc:

7. Peregrinati sunt patres nostri ab initio in Ægypto, et liberati sunt inde.

8. Et acceptum legem velle, quam non custodierunt, quam et vos post eos transgressi estis.

9. Et data est vobis terra in sortem, et terra Sion, et patres vestri, et vos iniquitatem fecistis, et non servastis vias que præcepit vobis Altissimus.

10. Et iustus iudex cum sit, abstulit a vobis in tempore quod donaverat.

11. Et nunc vos hic estis, et fratres vestri introrsum vestrum sunt.

12. Si ergo imperaveritis sicuti vestro, et erudieris cor vestrum, vivi conservati eritis: et post mortem misericordiam consequemini.

13. Iudicium enim post mortem veniet, quando iterum revivemus: et tunc iustorum nomina peribunt; et impiorum facta ostendentur.

14. Neque ad me igitur nunc accedit nunc, necque requirit me usque dies quadraginta.

15. Et accipi quinque viros, sicut mandavit mihi, et profecti sumus in campum, et mansimus ibi.

16. Et factus sum in crastinum, et ecce vox vocavit me dicens: Esdra, accipe os tuum, et bibe que te potaverit.

17. Et aperui os meum, et ecce calix plenus porrigebatur mihi: hoc erit plenum sicut aqua: color autem ejus ut ignis similia.

18. Et accipi, et bibi: et in eo cum bibissem, cor meum cruciabat intellectionem, et in pectus meum increbescat sapientia. Nam spiritus meus conservabat memoria.

19. Et apertum est os meum, et non test clausum amplius.

20. Altissimus dedit intellectum quinque viris, et scriperunt que dicebantur excessiones nobis, quas non sciebant.

21. Nocte autem manducabant panem, ego autem per diem loquebar, et per noctem non facebam.

22. Scripsi sunt autem per quadraginta dies libri ducenti quatuor.

23. Et factum est cum complivisset quadraginta dies, locutus est Altissimus,

2. Et ecce vox exivit contra me de rubo, et dixit: Esdra, Esdra. Et dixi: Ecce ego, Domine. Et surrexi super pedes meos. Et dixit ad me:

3. Revelans revelatus sum super rubum, et locutus sum Moysi quando populus meus servabat in Ægypto.

4. Et misi eum, et addixi populum meum de Ægypto, et adduxi eum super montem Sina, et destinebam eum apud me diebus multis.

5. Et enarravi ei mirabilia multa, et ostendi ei temporum secreta et finem, et præcepi ei, dicens:

6. Hæc in palam facies verba, et hæc abscondes.

7. Et nunc tibi dico:

8. Signa que demonstravi, et somnia que vidisti, et interpretationes quas tu vidisti, in corde tuo repona ea:

9. Tu enim recipieris ab omnibus, converteris residuus cum concilio meo et cum similibus tuis, usqueque finiatur tempora.

10. Quoniam seculum perdidit juventatem suam, et tempora appropinquavit senescere.

11. Duodecim enim partibus divisum est seculum, et transierunt ejus decima et dimidium decimæ partis.

12. Supersunt autem ejus post medium decimæ partis.

13. Nunc ergo dispone domum tuam, et corripe populum tuum, et consolare humiles eorum, et renautia jam corruptela.

14. Et dimitte abs te mortales cogitationes, et projice abs te pondera humana, et exue te jam infirma natura et repona in unam partem molestissima tibi cogitamenta, et festina transigrare a temporibus his.

15. Quia enim vidisti nunc contigisse mala iterum horum deteriora facient:

16. Quantum enim invalidum fiet seculum a senectute, tantum multiplicabuntur super inhabitantes mala.

17. Prolongavit enim se magis veritas, et appropinquavit mendaciam. Jam enim festinat venire quem vidisti visionem.

18. Et respondi, et dixi coram te, Domine.

19. Ecce enim ego abibo, sicut præcepisti mihi, et corripiam præsentem populum. Qui autem iterum nati fuerint, quis commovebit?

20. Postquam est ergo seculum in tebris, et qui inhabitant in eo sine lumine.

21. Quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo scit quam a te facta sunt, vel que incipient opera.

22. Si enim inveni in te gratiam, immitte in me Spiritum sanctum, et scribam omne quod factum est in seculo ab initio, que erant in lege tua scripta, ut possit homines invenire sententiam, et qui voluerint vivere in novissimis, vivant.

23. Et respondi ad me, et dixi: Va-

dicens : Priora que scripsisti, in palam pone et legantur digni et indigni.

46. Novissimos autem septuaginta conservabis, ut tradas eos sapientibus de populo tuo.

47. In his enim est vera intellectus, et sapientie fons, et scientie humen. Et facti sūt.

CAPUT XV.

Prædicante magistro calamitates sæculo sæculi et stultitiam hominum.

1. Ecce loquere in aures plebis meæ sermones prophetie, quos immisero in os tuum, dicit Dominus :

2. Et fac ut in charta scribantur, quoniam fideles et veri sunt.

3. Ne times a cogitationibus adversum te, nec turbet te incredulitates idem.

4. Quoniam omnis incredulus in incredulitate sua morietur.

5. Ecce ego induco, dicit Dominus, super orbem terrarum mala, gladium, et famem, et mortem, et interitum.

6. Propter quod superpositi iniquitas omnem terram, et adimplata sunt opera peccata illorum.

7. Propterea dicit Dominus :

8. Jam non sileo de impietatibus eorum que irreligiouse agunt, nec suscinebo in his que iniquis exerceant : esse sanctorum impios et iniquos clamant ad me, et anime iustorum clamant perseveranter.

9. Videlicet vindicabo illos, dicit Dominus, et accipiam omnem sanguinem innoxium ex illis ad me.

10. Ecce populus meus quasi grex ad occisionem ducitur, jam non patiar illum habitare in terra Ægypti :

11. Sed educa eum in manu potenti et brachio excelso, et percussam plagam sicut prius, et corruptam omnem terram ejus.

12. Lugebit Ægyptus, et fundamenta ejus plaga verberata, et castigatione quæ inducet ei Deus.

13. Lugebit calorose operantes terram, quoniam deficiet semina eorum ab urodine, et grandine, et a sidere terribili.

14. Væ seculo, et qui habitant in eo.

15. Quia appropinquavit gladius et contritio eorum, et exurgit spes contra gentem ad pugnam, et rhomphaea in manibus eorum :

16. Erit enim inconstabilis hominibus, et alii alius inualescent non erubunt regem suum, et principes vie gestorum suorum in potentia sua.

17. Conspiciet enim homo in civitate ire, et non poterit.

18. Propter superbiam enim eorum civitates turbantur, domus extentur, homines metuent.

19. Non miserabitur homo proximum suum ad irrum faciendum domos eorum in gladium, ad diripiendas substantias eorum, propter famem panis et tribulationem multam.

20. Ecce, ego convoco, dicit Dominus, omnes reges terre : ad me veniendum,

qui sunt ab Oriente, et ab Austro, et ab Euro, et a Libano, ad convertendos in se, et reddere que dederunt illis.

21. Sicut faciunt usque hodie electi meis, sic faciam et reddam in sinu eorum. Haec dicit Dominus Deus.

22. Non pariet dextera mea super peccatores, nec cessabit rhomphaea super effundentes sanguinem innoxium super terram.

23. Exiit ignis ab ira ejus et devoravit fundamenta terre, et peccatores quasi stramen incensum.

24. Væ eis qui peccant, et non observant mandata mea, dicit Dominus.

25. Non parcam illis. Dissoluto filii a potestate. Nolite contaminare sanctificationem meam.

26. Quoniam novum Dominus omnes qui delinquant in unum, propterea tradidit eos in mortem, et in occisionem.

27. Jam enim veniunt super orbem terrarum mala, et manseritis in illis; non enim liberabit vos Deus, propter quod peccastis in eum.

28. Ecce visio horribilis, et facies illius ab Oriente.

29. Et exient nationes draconum Arabum in curribus multis, et sicut latus, eorum numerus feretur super terram, ut jam timeant et trepidant omnes qui illos audiant.

30. Carminum insanientes in ira, et exient ut apris de silva, et adveniant in virtute magna, et constabunt in pugnam cum illis, et vastabunt portionem terre Assyriorum.

31. Et post hæc supervalescent dracones natalitatis suæ memores, et convertent se conspirantes in virtute magna ad persequendos eos.

32. Isti turbabuntur et alebunt in virtute illorum, et convertent pedes suos in fugam :

33. Et a territorio Assyriorum subsessor obsidebit eos, et consumet unum ex illis, et erit timor et tremor in exercitu illorum et contentio in reges isoporum.

34. Ecce nubes ab oriente et septentrione usque ad meridianum, et facies eorum horrida valde, plena ire et procella.

35. Et collident se invicem, et collident sidus copiosum super terram, et sidus illorum, et erit sanguis a gladio usque ad ventrem :

36. Et fumes hominis usque ad substrum camelii, et erit timor et tremor multus super terram :

37. Et horrebunt qui videbunt iram illam, et tremor apprehendet illos : et post hæc movebitur nimis copiosus.

38. A meridiano et septentrione, et portio alia ab occidente :

39. Et supervalescent venti ab oriente, et redeunt eam, et nubem quam suscitavit in ira, et sidus ad faciendam exterritionem ad orientalem ventum, et occidentem violabunt.

40. Et exaltabuntur nubes magnæ et

valide plene ira, et sidus, ut exterrant omnem terram, et inhabitantes eam, et infundant super omnem locum altum et omnem locum sidus terribile :

41. Ignem et grandinem et rhomphaeas volantes, et aquas multas, ut eliam impleant omnes campi, et omnes rivi plenitudine aquarum multarum.

42. Et demolentur civitates, et muros, et montes, et colles, et ligna sylvarum, et fœnum pratorum, et frumenta eorum.

43. Et transibunt constantes usque ad Babylonem, et extent eam.

44. Convocent ad ipsam, et circumbunt eam, et effundent sidus, et omnem iram super eam, et subbit pulvis et fumes usque in celum, et omnes in circuitu laqueant eam :

45. Et qui sub ea remanserint, servient his qui exterraverunt.

46. Et in Asia concors in spem Babylonis, et gloria personæ ejus.

47. Væ tibi misera propter quod assimilasti ei, et ornasti filias tuas in formicationem, ad placendum et gloriamdam in amatoribus tuis, qui tecum capientur fornicari.

48. Odibilem imitasti es in omnibus operibus ejus, et in adventibus ejus : propterea dicit Deus x, et

49. Immittam tibi mala, vidugetatem, paupertatem, et famem, et gladium, et pestem, ad devastandas domos tuas a violatione, et morte, et gloria virtutis tue.

50. Sicut flos siccatibus, eum exurgat ardor qui emissus est super te.

51. Infirmitas tua in pauperum plaga et castigata tu mulieribus, ut non possint te suscipere potentes et amatores.

52. Numquid ego sic zelabor te, dicit Dominus?

53. Nisi occidissas electos meos in omni tempore, exaltans percussioem manuum, et dicens super mortem eorum cum inebriata esses?

54. Exorra speciem vultus tui.

55. Mores fornicationis tuæ in sinu tuo, propter hoc reddidit omnes.

56. Sicut facies electis meis, dicit Dominus, sic facies tibi Deus, et tradet te in malum.

57. Et nati tui fame intorietur : et tu rhomphaea cades, et civitates tuæ conterentur, et omnes tui in campo gladio cadent.

58. Et qui sunt in montibus, fame peribunt, et manducabunt carnes suas, et sanguinem bibent, a fame panis et siti agunt.

59. Infelix per maria venies, et rursus accipies mala.

60. Et in transitu aliam civitatem occidam, et extent aliquam portionem terræ tuæ, et partem gladio tue exterminabunt, rursus revertentes ad Babylonem subversam :

61. Et demolita eris illis pro stipula, et ipsi erunt tibi ignis :

62. Et devorabit te, et civitates tuas, terram tuam, et montes tuos, omnes silvas tuas et lignum fructiferum igni comburent.

63. Filios tuos captivos ducent, et censum tuum in gradam habebunt, et gradum facies tue exterminabunt.

CAPUT XVII.

Horrenda universo orbi desolatio in fine futura.

1. Væ tibi, Babylon et Asia, væ tibi, Ægypte et Syria.

2. Prescrites vos sacros, et dilectis, et plangite filios vestros, et dolote : quoniam appropinquavit contritio vestra.

3. Immissus est vobis gladius, et quis est qui avertat illum?

4. Immissus est in vobis ignis; et quis est qui extinguit illum?

5. Immissa sunt vobis mala, et quis est qui repellat ea?

6. Numquid repellat aliquis leonem essentem in silva, aut extinguit ignem in stipula, mox quando cooperit arbor?

7. Numquid repellat aliquis sagittario forti missam?

8. Dominus fortis immittit mala, et quis est qui repellat ea?

9. Exiit ignis ex iracundia ejus, et quis est qui extinguit eum?

10. Coruscabit, et quis non timebit? Tonabit, et quis non pavebit?

11. Dominus comminabitur, et quis non funditus conteretur a facie ipsius?

12. Terra tremuit et fundamenta ejus, mare fluctuat de profundo, et fluctus ejus disturbabuntur, et pisces ejus a facie Domini, et a gloria virtutis ejus :

13. Quoniam fortis doctores que arcum tendit; sagitte ejus acutæ que ab ipso mittuntur, non deficiunt : cum cooperit militi in fines terræ, et non revertentur, donec veniant super terram.

15. Ignis succendit, et non extinguetur, donec consumat fundamenta terræ.

16. Quæmadmodum non redit sagitta missa a valido sagittario, sic non revertentur mala que missa fuerint in terram.

17. Væ mihi, væ mihi : quis me liberabit in illis diebus?

18. Initium dolorum et multi gemitus, initium famis et multi interitus, initium bellorum et formidabunt potestates, initium malorum et trepidabunt omnes.

19. In his quid faciam; cum venerint mala?

20. Ecce famas et plagas, et tribulationes, et angustias, missa sunt flagella in emendatione.

21. Et in his omnibus se non convertent ab iniquitatibus suis, neque flagellorum memores erunt semper.

22. Ecce erit annoque villas super terram, sic ut putent sibi esse directam pacem, et tunc germinabit mala super terram, gladius, famas, et magna confusio.

33. A fame enim plurimi qui inhabitant terram inorient, et gladius perdet ceteros qui superaverunt à fame.

34. Et mortui sicut stercora projicientur, et non erit qui consolator eos. Derelinquet enim terra deserta, et civitates ejus desicientur.

35. Non derelinquet qui colat terram, et qui seminat eam.

36. Ligna dabunt fructus, et quis vindemiant illa?

37. Uva matura fiet, et quis calcabit illam? erit enim locus magna desertio.

38. Capiet enim homo hominem videre, vel vocem ejus audire.

39. Relinquentur enim de civitate decem et duo de agro, qui absconderint se in densis nemoribus, et scissuris petrarum.

40. Quemadmodum derelinquantur in oliveto et singulis arboribus tres aut quatuor olivæ.

41. Aut sicut in vinea vindemiata racemi relinquentur ab his qui diligenter vineam scrutantur.

42. Sic relinquentur in diebus illis tres aut quatuor ab scrutantibus domos eorum in thompha.

43. Et relinquetur terra deserta, et agri ejus involverantur, et vix ejus et omnes semitæ ejus perambulabunt spinas, eo quod non transibit homines per eam.

44. Lugebunt virgines non habentes sponso, lugebunt mulieres non habentes viros, lugebunt filii earum non habentes adiutorium.

45. Sponsi eorum in bello consumentur, et viri eorum in fame exterantur.

46. Audite vero ista, et cognoscite ea, servi Domini.

47. Ecce verbum Domini, excipite illud: ne dis credatis de quibus dicit Dominus:

48. Ecce appropinquant mala, et non tardant.

49. Quemadmodum pregnans cum parit in nono mense filium suum, appropinquante hora partus ejus, ante horas duas vel tres, dolores circumvenit ventrem ejus, et prodrome infans de ventre, non tardabant uno puncto.

40. Sic non morabuntur mala ad prodeundum super terram; et scaculum gemet, et dolores circumtenebunt illud.

41. Audite verbum, plebs mea:parate vos in pugnam, et in malis sic esote, quasi advenit terra.

42. Qui vendit, quasi qui fugiat: et qui emit, quasi qui perditurus.

43. Qui mercurat, quasi qui fructum non capit: et qui edificat, quasi non habitaturus.

44. Qui seminat, quasi qui non metet: sic et qui vineam putat, quasi non vindemieturus.

45. Qui nubunt, sic quasi filios non facturi: et qui non nubunt, sic quasi vidui.

46. Propter quod qui laborant, sine causa laborant.

47. Fructus enim illorum alienigenæ metent, et substantiam illorum rapient,

et domos evertent, et filios eorum captivabunt, et in captivitate et fame generant filios suos.

48. Et qui negotiantur in rapina, quomodo diu exorant civitates et domos suas, et possessiones et personas suas?

49. Tanto magis adzelebor eos super peccata sua, dicit Dominus.

50. Quomodo zelatur forniciaria mulier idoneam et bonam valde?

51. Sic zelabitur iustitia iniquitatem cum exornat se, et accusat eam in facie, cum venerit qui defendat exirentem contra peccatum super terram.

52. Propterea nolite similari ei, nec operibus ejus.

53. Quoniam adhuc pusillum et tolletur iniquitas à terra, et iustitia regnabit in vos.

54. Non dicat peccator se non peccasse: quoniam carbones ignis comburit super caput ejus qui dicit: Non peccavi coram Domino Deo et gloria ipsius.

55. Ecce Dominus cognosceat omnia opera hominum, et adinventores illorum, et cogitationes illorum, et corda illorum.

56. Dixit enim: Fiat terra, et facta est: fiat cælum, et factum est.

57. Et in verbo illius stella fundata sunt, et novit numerum stellarum:

58. Qui scrutatur abyssum, et thesaurus illarum: qui mensus est mare, et conceptum ejus.

59. Qui conclusit mare in medio aquarum, et suspendit terram super aquas verbo suo.

60. Qui extendit cælum quasi carneam, super aquas fundavit eum.

61. Qui posuit in deserto fontes aquarum, et super verticem montium lacus ad emittendum flumina ab eminenti petra, ut potaret terram.

62. Qui fixavit hominem, et posuit eum in medio corporis, et misit et spiritum, vitam et intellectum.

63. Et spiramen Dei omnipotentis qui fecit omnia, et scrutavit omnia absconsa in absconsis terre.

64. Hic novi adventum vestram, et que cogitatis in cordibus vestris peccantes et volentes occultare peccata vestra.

65. Propter quod Dominus scrutando scrutavit omnia opera vestra, et tractavit vos omnes.

66. Et vos confusi eritis cum processerint peccata vestra coram hominibus, et iniquitates erunt, qui accusatores stabunt in die illo.

67. Quis facietis? aut quomodo abscondetis peccata vestra coram Deo et angelis ejus?

68. Ecce iudex Deus, time te. Desinit à peccatis vestris, et obviacimini iniquitates vestras iam agere casu in semperno, et Deus educt vos, et liberabit de omni tribulatione.

69. Ecce enim incenditur ardor super vos turbæ copiosæ, et rapient quemadmodum ex vobis, et cibabant idolis occisos:

70. Audite, dilecti mei, dicit Dominus: Rocce adsumt dies tribulationis, et de his liberabo vos.

71. Erunt enim locis locus, et in vicinis civitates excrectio multa super timesentes Dominum.

72. Erunt quasi insani nemini parentes, ad diripiendum et devastandum adhuc timesentes Dominum:

73. Quis devastabunt et diripient substantias, et de domibus suis eos ejicient.

74. Tunc parebit probatio electorum morum, ut aurum quod probatur ab igne.

FIN DES LIVRES APOCRYPHES.